

METEOR



SPAJALICA
UČITELJI BEČARI

SUVREMENA OVISNOST
DVA MJESECA ŽIVOTA
TRATIMO NA INTERNET



ŠKOLSKI PROJEKT
UČILI BITI ČOVJEKOM



VRHUNSKA SPORTAŠICE
MIHAELA LAZIĆ
VANESA TOT



☆ ZVJEZDA METEORA ☆
EDITA KOLOVRAT



Hej, vršnjaci!

Meteor, zvijezda padalica. Pretpostavljam da ne znate da je jedan od najstarijih i najpoetičnijih naziva za nj nebeska krijesnica. I ove smo si godine postavili kao zadatak da, baš kao i krijesnice, u našim člancima donosimo svjetlost, ljepotu, predstavljamo one osobe kojima je samo nebo granica.

Odmah tako na početku saznajte od naših mališana kako se može uživati u školi i kad završi nastava, u produženom boravku. Oduševilo nas je pismo mama sutkinja koje su ugostile 2.a na općinskom sudu, a još više veseli Roberto Gere, naš učenik koji je u humanitarnoj akciji osvojio srca svih Brođana. Jeste li već posjetili naše novootvorene bazene? A kino? Možda vas trener plivanja Ivan Bilić ili anketa koju smo proveli među našim učenicima potaknu na akciju. Kako bi bilo otići skroz do Mjeseca? Eh, pa naš dragi Leon je posjetio Mjesec (barem u priči) te nam donosi zanimljive informacije koje sigurno niste znali.

Kako smo ljetos ušli u Europsku Uniju, pedagoginja je odmah poželjela podići kvalitetu rada

naših učitelja. Anketirala je učenike predmetne nastave tako da ćemo saznati kakve bi sve *kvalitete* trebao imati naj učitelj. Ono što je sigurno bila kvalitetno jest projekt *I u različitosti jednaki*. O njemu na duplerici.

Koje osobe predstavljamo? Naše vrsne sportašice Mihaelu Lazić i Vanesu Tot, našu učiteljicu Vukovarku Snježanu Rukavinu, Martinu Peunić, pjesnikinju iz Ekonomsko-birotehničke škole, njenu mentoricu, koja je i sama književnica, Katicu Mihaljević te Editu Kolovrat, violinisticu i našu ovogodišnju zvijezdu Meteora.

Nažalost, uz silno internetsko nasilje koje unosi u našu školu sve više problema, Martina, Erna i Tena nisu mogle ne komentirati taj problem. Dakako da ne mislimo da je internet isključivo loš pa donosimo pregled slavni *youtubera* koji su se proslavili upravo zahvaljujući internetu. Za kraj smo ostavili zabavne stranice: modu, spajalicu (ovog puta pogađate učitelje bečare), školske bisere i kad čitajući oglednite uz fotostrip malih novinara naučite kako napraviti

List učenika OŠ Antun Mihanović
Slavonski Brod

Adresa uredništva:

METEOR Mihanovićeve 35
35000 Slavonski Brod
Tel/Fax: 035/44 45 01

E-mail: os-a.mihanovic@skole.t-com.hr

Nakladnik:

OŠ Antun Mihanović Slavonski Brod

Za nakladnika:

Snježana Vinarić, ravnateljica

Glavni urednici:

Marija Sučević, prof.

Doris Marić, 7.d

Grafički urednik:

Ivan Baričević, učitelj informatike

Uredništvo:

Antonija Martić, Jelena Kovre,
Barbara Kauzlarić, Lovorka Brkić,
Erna Šarić, Martina Bešter,
Tena Starčević, Ina Kauzlarić

Fotografije:

Velimir Kljajić

Fotografija na naslovnici:

Magdalena Matković

Tisak:

AUTOR-Studio za grafički dizajn

savijaču od jabuka. Što vam još mogu reći nego: čitajte i zabavljajte se uz naš Meteor!

Doris Marić, 7.d



U ovom broju:

OSOBE

10 Roberto Gere
19 Davor Rostuhar
27 Martina Peunić
28 Katica Mihaljević
30 Edita Kolovrat
31 Snježana Rukavina
40 Mihaela Lazić, Vanesa Tot

AKTUALNO

11 Otvoreni gradski bazeni
13 Stigao CineStar
18 Ušli smo u EU
11 1. Festival slanine i čvaraka

NASTAVA

22 Projekt *I u različitosti jednaki*
7 Integrirani dan o Europi
9 Muzejske priče
7 Kviz *Volim Hrvatsku*

DOGAĐAJI

24 Promocija Šegrt Hlapića
5 Supertalent u boravku
41 Projekt *Pokreni se*

ZABAVA

38 Školske pločice
39 Spajalica
42 Školski biseri
44 Smotaj štrudlu

KOMENTARI

36 Odijevanje pasa
32 Ustani protiv modernog nasilja
43 Pusti, pusti modu



IZLOŽBA KUĆNIH
LJUBIMACA



LEON NA MJESECU



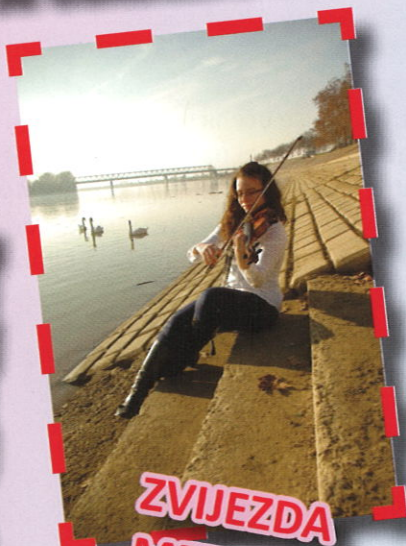
ŽIVOT U
PRODUŽENOM
BORAVKU



ODRASTANJE
VUKOVARKE
UČITELJICE
SNJEŽANE



ROBERTO GERE, BROĐANIN
KOJI JE OBILJEŽIO 2013. G.



ZVIJEZDA
METEORA



UČITELJI
BEČARI



PROMOCIJA ŠEGRTA
HLAPIĆA

Život u produženom boravku

Ne moram ići u boravak, ali želim

Dok mnogi od nas još spavaju, oni najmlađi, već su budni i u školi. U produženom boravku. Što tamo rade, osim što poslije 13 sati ručaju u blagavaonici i nama gladnima koji kraj njih prolazimo izazivaju zazubice, čitajte u nastavku.

Već nekoliko godina raste interes i potreba roditelja za produženim boravkom u školi. I u našoj školi sad već učenici 1. a, 1. b te 2. a i 2. b razreda kojima roditelji rade provode dio svog slobodnog vremena u školi kako ne bi bili sami kod kuće. Kako bismo mogli vidjeti što naši boravkaši rade, uputili smo se u boravak 12. prosinca 2013. godine.

Mnogi od njih dolaze već od 7 sati u školu i ostaju poslije redovne nastave dok roditelji ne dođu po njih, najduže do 16 sati. Mnogi od njih su rekli da vole biti u boravku, jedino im je teško što se moraju tako rano ustati: *Ujutro kad dođemo u boravak, spavamo na klupama i podu. Prvašići i drugašići su nam ispričali kako oni u boravku uče, pišu zadaće, ručaju, igraju se, sudjeluju u radionicama i idu van. Od toga najviše vole pisati zadaće, igrati se supertalenta i sudjelovati u radionicama petkom. Nisu svi istog mišljenja kada trebaju reći kome je lakše - njima u boravku ili drugim prijateljima iz razreda koji su tada kod kuće. Ipak, zahvaljujući produženom boravku, oni imaju džoker više pri pisanju zadaća: U školi je lakše pisati zadaću jer imamo učiteljicu i prijatelje za pomoć. Kako zajedno idu akavci, a zajedno bekvaci u boravak,*



zna doći i do nesuglasica između njih. Neki ranije napišu zadaću, zaigraju se i postanu bučni. Neki pak ne žele pisati zadaću. Kako rješavaju taj problem, pitali smo učiteljice Ivanu Đaković i Nikolinu Kajtar. Rekle su da veći dio učenika voli napisati zadaću jer shvaćaju da, kad je riješe, imaju više vremena za igru. Oni neposlušniji dobivaju kaznenu zadaću. Učiteljice priznaju da se učenici više zalažu u redovnoj nastavi. Ujutro budu pospani, poslije nastave umorni, stoga je njima objema draže raditi u redovnoj nastavi.

Tijekom razgovora rekli su da na ručku skoro sve pojedu. Na pitanje kakva im je hrana, najiskreniji odgovor je bio:

Ponekad je fina, a kada nije, nekako ju pojedem. Promatrali smo ih dok su ručali. Za ručak je bio kelj!!! Mnogi su vraćali pun tanjur kuharici. Sve mogu jest' osim kelja i sataraša, tužno je rekla jedna prvašica kuharici i uzela svoj desert. Naše tete kuharice Terezija Botica i Blanka Vučković nisu nimalo oduševljene odnosom malih boravkaša prema jelu. Poslije ručka ostaje puno hrane. Najviše vole jesti pohano meso, krumpir i desert, a ono što je zdravo ne žele jesti. Na pitanje treba li odustati od

zdrave hrane, naša kuharica Terezija je naglasila: *Ja bih bila uporna. Neki roditelji se slažu da budemo uporne, a neki kažu: „Ako neće, pustite ih.“ Trebali bismo zajednički surađivati, ali roditelji su ti, nažalost, koji nemaju navike jer i sami kod kuće jedu brzu hranu. Točno vidiš dijete koje jede kuhano kod kuće. Od njih pedeset, četvero pojede ono što je zdravo. Tri su bolne stvari tu: djeca su gladna, baca se tolika hrana, a tu hranu roditelji plate.*

Poslije ručka zamolili smo ih za jednu zajedničku fotografiju. Bili su vrlo sretni, veseli, živahni. Zaključili smo da je produženi boravak u školi odličan način kako bi djeca obavila svoje dužnosti, učila te se igrala sa svojim prijateljima. Daleko bolji nego da su vani sami s ključićem oko vrata.

Ina Kauzlarić i Ines Šimunović, 5.b



Talent do talenta

Saznavši da će 19. prosinca 2013. g., zadnji dan nastave uoči zimskih praznika naši boravkaši održati njima omiljeno natjecanje *Supertalent*, nismo mogli propustiti tu poslasticu. Sve je bilo kao na televizijskom Supertalentu. Članovi žirija su bili: Leo, Marta i Iris, a voditelji: Jan i Tea. Nastupio je čak 31 učenik.

Karlo Šaravanja pjevao i pričao šaljive viceve, Nera Vitmar pokazala svoje taekwondo umijeće. Onda su krenuli glazbeni trenutki. Dora Puškarić i Lana Fonović su pjevale, a njihov prijatelj Dorijan Marić ih je pratio na sintisajzeru. Fiona Princip i Ana Pavelko su izvele ples mažuretkinja. Lorena Fonović i Mia Čondić su plesale i pjevale, a Frane Andrić plesao breakdance. Ana Lujčić i Korina Fajdić su glumile. Sven Pavić, David Galić, Ivan Seletković i Frane Andrić su plesali akrobatski rock 'n' roll. Ivan Valjetić nasmijavao nas je vicevima. Onda opet glazbeni blok. Luka Čorni, Dora Pejić i Borna Pavelić su

pjevali, a Bartol Lukačević plesao. Nakon viceva Brune Hrgovića i Luke Biondića, Ema Elkaz je recitala. Tomislav Kerest, Laura Katić i Korina Bratanić su pjevali. Šale je pričala Anja Guberac, Karla Jakupović nam je recitala i za kraj su Lana Fonović, Nina Bajan te Tea Čondić plesale i pjevale.

Sve izvedbe su bile odlične. Žiri je sve proglasio pobjednicima. Doista smo uživali. Lijepo su nas ugostili i nadamo se da će nas opet pozvati u produženi boravak.

Leonarda Šebalj i Iva Andrić, 5.b



A-ca



Znate onaj kad je Mujo...



Trio Gušt



Žiri kao pravi



Razgovor bez dlake na jeziku



Hm, zadaća

Posjet vatrogasnoj postaji

Hrabri ljudi

Moj razred je posjetio vatrogasnu postaju. Vatrogasci su nam pokazali vatrogasne kamione i opremu kojom gase požar. Dozvolili su nam da malo sjedimo u kamionu. Govorili su nam o svom zanimanju i odgovarali na naša pitanja. Rekli su nam

koju školu moramo završiti da bi postali vatrogasci i da u redovima vatrogasaca ima i žena. To se nama djevojčicama jako svidjelo. Vatrogasci su hrabri ljudi. Bilo mi je lijepo kod njih u gostima.

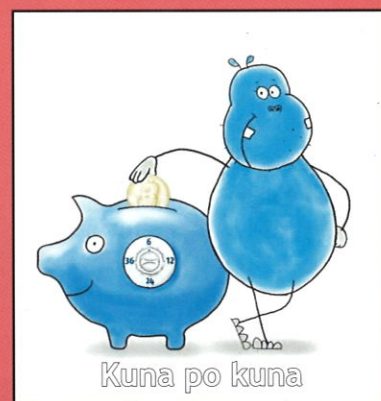
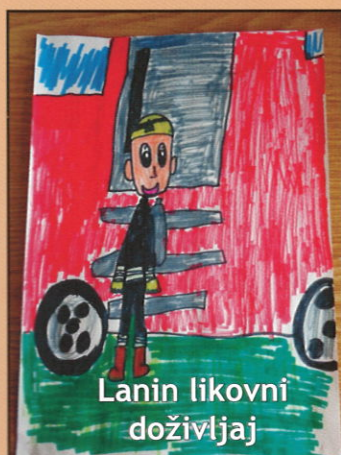
Lana Fonović, 2.a

Uz Svjetski dan štednje Kupit ćemo si što poželimo

31. 10. obilježava se Svjetski dan štednje. Povodom tog dana naš razred je išao u banku. Tamo nas je dočekao gospodin Branko. S njim smo razgovarali o novcu i štednji. Dao nam je papire

na kojima smo crtali Hypa. Svi smo dobili kasice. Sada ćemo štedjeti i moći ćemo si kupiti sve što poželimo!

Ana Bogdanić, 2. e



Posjet Općinskom sudu

Mame sutkinje

Kako bi se upoznali sa zanimanjem sutkinja, 21. studenoga 2013. 2.a je posjetio Općinski sud i Ivanku Šaravanja i Draženku Ilak, sutkinje te majke dviju svojih prijatelja iz razreda. Pročitajte pismo mama koje su nakon susreta poslale učiteljici Marini Sudarević.

Poštovana učiteljice!

Posjet Vašeg razreda našem radnom mjestu – Općinskom sudu u Slavonskom Brodu bio je "veliki događaj" ne samo za učenike, već i za naše obitelji. Nakon što smo se dogovorili o vremenu posjete, započele su pripreme. U pripremama su naravno najviše sudjelovali Katarina i Karlo. Najveća briga bila je – s čime počastiti prijatelje? Ideja je bilo mnoštvo. Od hrenovki u lisnatom tijestu, preko muffina i torti, pa do kompletnog ručka. Na kraju su se složili da bi ipak grickalice, slatkiši i sokići bili najbolji izbor. Naravno za taj se događaj moralo lijepo urediti i biti prvi u koloni jer "ipak se ide kod naših mama" kako bi to Karlo i Katarina rekli.

Druženje s učenicima Vašeg razreda bilo je osvježanje u našem svakodnevnom poslu. I mi smo, kao i djeca, bile uzbuđene i pomalo u strahu kako će im se svidjeti boravak kod nas. Međutim, naš strah vrlo brzo je nestao, a dječja razmišljanja, pitanja koja su postavljali i njihovo logično razmišljanje daju nam za naslutiti da se među njima možda kriju budući pravnici, odvjetnici ili suci. Bilo nam je izuzetno zadovoljstvo i sretne smo što smo imale priliku ugostiti vas na našem radnom mjestu. Nadamo se da je i Vama naše druženje bilo ugodno i da smo uspjele djeci približiti naš posao.

Uzbuđenje, radost i ponos koji su Katarina i Karlo osjećali jer su imali priliku pokazati svojim prijateljima gdje njihove mame rade, naša je najveća nagrada. Osmjeh na njihovim licima i sjaj u njihovim okicama nećemo nikada zaboraviti.

Pozdrav od mame Draženke i mame Ivanke

Kviz o primorskom zavičaju

Volim Hrvatsku

U suradnji s učiteljicama 4. razreda kviz *Volim Hrvatsku* osmislila sam i provela krajem ožujka 2013. g. za učenike 4. razreda. Svaki razred formirao je dvije ekipe: u 4.a Dupini su se borili protiv Splitskih ribara, u 4.b Morski psi su pokušali nadmudriti Pametne pirate, u 4.c Mornari su pokušali uspješno ploviti Jadranskim morem, a u 4.d Primorci su pokušali zavesti Tri sirene. Rješavale su se zagonetke, da/ne pitalice,

birale sličice s motivima primorskog zavičaja stavljajući ih u odgovarajući kvartet, smještali su se nacionalni parkovi i poznate građevine na zemljovidu, odgonetavalo što su moreška, kažun, pogađalo tajanstveni predmet i opuštalo uz igru memori. Uz kušanje mediteranskih plodova (smokve i mandarine) završili smo svoje putovanje primorskim zavičajem. Iako smo kontinentalci i

živimo u nizinskom zavičaju, mediteranski plodovi jako su nam prijali.

Ljiljana Plavotić,
defektologinja



Kušamo Mediteran

Učili o referentnoj zbirci Sedmaši oduševljeni

U Mjesecu hrvatske knjige učenici 7. razreda posjećivali su od 5. do 13. studenoga 2013. Gradsku knjižnicu Slav. Brod. Sat hrvatskoga jezika održavala nam je knjižničarka Ljiljana Crnogorac, a tema nastavnog sata je bila *Referentna zbirka*.

Knjižničarka Ljiljana nas je po dolasku prvo uvela u svijet knjižnice i njenih odjela, a zatim smo imali radionicu o referentnoj zbirci. Oni koji su brže obavili svoj zadatak šetali su knjižnicom, pregledavali njen sadržaj. Tako se Svan oduševio kad je otkrio

zbirku stripova, Igora je oduševila Eminemova biografija, bekavci i akavci su se smijali „pristojnim riječima“ u Rječniku hrvatskoga žargona, a Tena koja je i prije bila član knjižnice je rekla: *Dosad bih samo posudila knjigu i izašla odmah van. Nisam ni znala koliko je naša knjižnica bogata i što se sve u njoj može koristiti i raditi.*

Nakon naših izlaganja knjižničarka nam je rekla da smo uvijek dobrodošli u knjižnici.

Lovorka Brkić, 7. d



Sve znamo o EU

Integrirani dan o Europi Najbolja je...

9. svibnja 2013. g. svi su 4. razredi nastavu imali u područnoj školi u Malom Parizu. Učili su o Grčkoj, Nizozemskoj, Ukrajini i Finskoj. Na hrvatskom su se članovi podijelili u 4 države i vodili raspravu. Sat je vodila učiteljica Antonija Martić. Na likovnom, koji je vodila učiteljica Daina Filković, su članovi na plakatu napravili reklamu za svoju državu. Na matematici su s učiteljicom Natašom

Vojtkuf mjerili opseg i površinu svih država, a na tjelesnom s učiteljicom Ivanom Pavić su bacali loptu u koš, preskakali vijaču. Na svim predmetima su se grupama - državama dodjeljivali bodovi. Na kraju je na 1. mjestu bila Grčka, na 2. Ukrajina i Finska, a 3. mjesto je zauzela Nizozemska. Bilo je zabavno i svi bi to još jednom ponovili.

Iva Andrić, 5.b



Najzanimljiviji
su pristojni
žargonizmi



Akcija gotova

Akcija skupljanja starog papira

Zamalo osvojili put u Bizovac

U našoj školi održana je akcija skupljanja starog papira. Djed mi je napravio drvena kolica. Poslužila su u prijevozu papira. Anja, Kristina i ja smo skupile 87 kg. Skupljeni papir je u školu kombijem odvezao

tatin prijatelj Miro. Sav skupljeni papir smo odlagali u sivi kontejner. Moj razred je na kraju bio četvrti. Kad bude sljedeća akcija, potruditi ćemo se biti još bolji.

Mia Brajković, 2. e



Ša-la-la, tu je sveti Nikola

Priredba za blagdan Svetoga Nikole

Sveti Nikola školom šeta

6. prosinca 2013. održana je priredba za učenike nižih razreda. Četvrtaši su pjevali pjesmu Sveti Niko svijetom šeta. Usred pjesme nestalo je struje. Nastavili su recitatori, glumili glumci, a zbor otpjevao Očistite

cipalice bez prekida. Najuzbudljiviji trenutak je bio dolazak svetog Nikole. Jako nas je razveselio darovima.

Lara Smolić, 4. a



Slatki kao kolačići

Dani kruha

Slasno i humano

Svake godine kada obilježavamo Dane kruha učenici u školu donose kolače i razna peciva. Ove godine smo donijeli još i razne proizvode – brašno, šećer, sol, rižu, tjestenine koje smo poklonili ljudima iz naše

župe kojima je potrebna pomoć. U školi smo imali priredbu na kojoj su učenici recitali i pjevali pjesmice o kruhu. Na kraju je svećenik blagoslovio kolače i peciva.

Kristina Lulić, 2. e



Vukovar u srcu

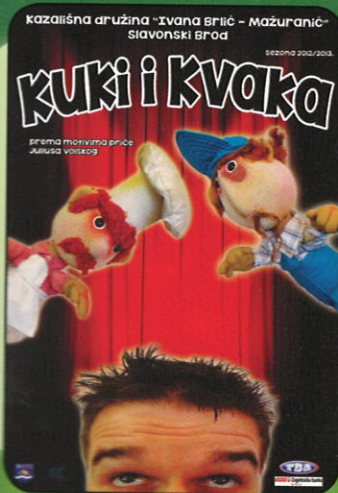
Sjećanje na Vukovar

Zapalili smo svijeću

Povodom 22. obljetnice pada Vukovara učenici naše škole i ove godine zapalili su svijeće u Vukovarskoj ulici. I ove godine zapaljene su svijeće i kod spomenika ispred škole Hugu Badalića u sjećanje na poginulu

djecu našeg grada. Na taj način učenici su se zajedno sa svojim učiteljima prisjetili i sve djece poginule u Domovinskom ratu.

**Ivan Ćorluka, 3.b i
Štefan Dankić, 3.b**



Predstava Kuki i Kvaka Smiješna i poučna

Još jedna predstava napravljena za osnovnoškolce pod imenom Kuki i Kvaka održala se u KKD „Ivana Brlić Mažuranić“. Glavni likovi su lutke i negativci.

Plan - otjerati studenta od teta Rozalije - im nije uspijevao. Zbog toga je predstava bila donekle smiješna. A s dobrim završetkom i dobrim studentom možemo

zaključiti da je bila poučna. Ova predstava ne razlikuje se previše od ostalih, no zasigurno je vrijedi pogledati.

Mali novinari

Kampanja Živim život bez nasilja Za nasilje nema opravdanja

Za učenike 7. i 8. razreda 14. studenoga 2013. u našoj školi u sklopu kampanje „Živim život bez nasilja“ održane su interaktivna radionica i kazališna predstava. U prvom dijelu su samo bili učenici 7. razreda dok su na predstavu došli i osmaši. Osim učenika i djelatnika naše škole u gostima su nam bili i važni ljudi iz Ministarstva unutarnjih poslova te predstavnici naše Županije i Grada. Kampanju „Živim život bez nasilja“ provodi MUP u suradnji s UNDP-om, Programom UN-a za razvoj u Hrvatskoj kako bi se učenici osvijestili o neprihvatljivosti nasilja.

Nikša Jelović nam je na zabavan i opušten

način govorio o ozbiljnoj temi nasilja. Nakon njega Nikola Tadić iz nevladine organizacije Status M pozivao je pojedine učenike da nakon gledanja Zvonkovog kviza zaokruže na plakatu točan odgovor. Bilo je poučno i zanimljivo gledati vrlo smiješne filmiće Zvonkovoga kviza s porukom: Budi muško i poštuju žene, ne budi nasilnik i ne diskriminiraj ljude. U drugome dijelu glumci Ivana Krizmanić i Marko Maković su nam približili temu radionice vrlo dinamičnom predstavom „Nasilje, za nasilje nema opravdanja“ u režiji Zijaha Sokolovića.

Lovorka Brkić, 7.d

Na muzejsko-edukativnoj akciji Bili smo kustosi dva dana

Svake se godine 18. svibnja obilježava Međunarodni dan muzeja. Tim povodom bili smo pozvani na muzejsko-edukativnu akciju „Muzejske pričalice“ u Spomen-dom Dragutina Tadijanovića i Galeriju Ružić. Radionicu „Budi kustos na jedan dan“ vodile su kustosice Dajana Džakula i Romana Tekić. Zapravo, one su bile zadužene za uvodni i završni dio, a onaj glavni – mi, učenici.

Bili smo podijeljeni u dvije skupine. Kustosice su nas naučile kako predstaviti svojim

prijateljima iz suprotne skupine postav Spomen-doma Dragutina Tadijanovića i Galerije Ružić. Nakon pripreme posjetili smo jedni druge i doista iskusili kako je biti kustos/-ica. Na kraju je slijedio kviz u kojem je pobijedila starija grupa. Taj dan pala je našoj učiteljici Mariji Sučević na pamet ideja za još jednu radionicu i suradnju naše škole i Galerije Ružić. Tako smo imali priliku biti kustosima još jedan dan - pred prijateljima iz razreda.

Mihaela Kajmić, 7.d



Dinamična predstava o nasilju



Slušamo kustosicu Martinu

Upoznajmo Roberta Gereu, 3.b

Mali korak za nas, a bit će veliki za Roberta

Naš prijatelj Roberto Gere, koji od rođenja boluje od cerebralne paralize, osvojio je srca ne samo cijele naše škole, nego i mnogih Brođana (ili kako ih on još voli nazivati svojih novih prijatelja) kada je njegova samohrana majka Sanja Bičanić otvorenim pismom zamolila Brođane za financijsku pomoć. Robertu je potrebno nekoliko operacija kako bi mu se poboljšala kvaliteta života i olakšalo obavljanje svakodnevnih aktivnosti (kretanje, hranjenje, obavljanje osobne higijene)... Nadam se da će ovaj razgovor s njim i njegovom majkom i na vaše lice vratiti osmijeh jer... tako Roberto djeluje na ljude, sve zarazi svojom vedrinom.



UZ OPERACIJU

***Kako se nosiš s medijskom pažnjom otkako se pokrenula humanitarna akcija?**

Osjećam sretno i lijepo jer su mi svi moji novi prijatelji pomogli. Lijepo mi je, svaki intervju i koncert su mi dobri.

***Mnoga djeca ne vole odlaske u bolnice. Kako se ti nosiš s novim obavezama koje te čekaju?**

Ne volim biti u bolnici, ali sam navikao. Znam da će mi biti bolje.

***Kakvi su liječnici, medicinske sestre bile prema tebi?**

Bili su dobri. Doktor Nazarkin je dobar jer mi je napravio nove noge i slikali smo se.

MALI BEČAR

***Kako bi nam sam sebe opisao, a što o tebi kažu drugi?**

Ljudi najčešće kažu da sam dobar. Kažu da sam bistar, da volim puno pričati, da lijepo pjevam. Učiteljica Daniela mi zna reći da sam dobar na nastavi, da trebam pratiti jer ponekad pričam sa svojom asistenticom. Ja osobno mogu reći da sam presretan sa svojim razredom jer su *super*. Baka mi povremeno kaže da je slušam.

***Što je za tebe najvažnije u životu?**

Za mene je najvažnija u životu obitelj, ljubav, vježbe da mi pomognu, zbor. Ja najviše volim razmišljati o ljubavi, moja cura je Jelena

Jovanova, glumica iz serije Tajne. Glumačko ime joj je Marina. Zato bih htio postati glumac.

***Čemu se veseliš u novoj godini?**

Novim nogama.

***Opiši nam jedan svoj dan. Kako provodiš slobodno vrijeme?**

Kada se probudim, jedem, odem u školu, napišem zadaće i onda odem u Cekin. Na zbor idem utorkom i petkom, idem na vježbe i kod bake. Ja baš i nemam puno slobodnog vremena, ali kada imam, volim igrati društvene igre i volim se družiti s prijateljima, ponekad igram i play station.

***Voliš li putovati?**

To je nešto što ja najviše volim. Obožavam putovati.

***Što bi poručio vršnjacima?**

Vršnjacima bih poručio da se zaljube, da pomažu drugima, da budu dobri, da ne završe u nekim ustanovama...

IZNENAĐENA MAMA SANJA

Iako Roberto nije htio završiti s intervjuom, željela sam postaviti i nekoliko pitanja njegovoj mami Sanji Bičanić.

***Kako ste se odvažili na pisanje pisama za pomoć zbog operacije?**

Nisam tako zamislila organizaciju. Prvo smo tražili pomoć u krugu svojih prijatelja, ali se vijest brzo proširila preko Facebooka i portala pa su nam se počeli javljati mediji.

***Kako ste se osjećali kada ste dobili toliko podrške on naših Brođana?**

Predivno, iznenađeno i presretno zbog podrške tolikih dobrih ljudi.

***Što je Roberto prvo poželio nakon operacije?**

Stati na svoje noge i vidjeti kako je dobro doktor odradio svoj posao.

***Kakvi su daljnji planovi?**

Potrebno je ponavljati operacije kroz njegovo odrastanje. Doktori će odlučiti kada će se operacija ponovno održati, a u međuvremenu Robertu slijede vježbe i rehabilitacije.

Iskra Galzina, 7.b



Mali dječak, veliki šarmer

Razgovor s Ivanom Bilićem povodom početka škole plivanja

Zavirimo u plivačku školu

Od otvorenja prvih gradskih bazena 27. rujna 2013., drastično opada broj učenika neplivača



*Koje sposobnosti treba imati dobar trener?

Dobar trener mora voljeti rad s ljudima, biti spreman rješavati trenutačne probleme u trenažnom procesu, ali i izvan njega, te poznavati one s kojima radi. Dobar trener je pažljiv, srdačan, strpljiv i susretljiv.

*Opišite trening.

Trening traje 45 min. plus 5 min. za igru i zabavu. Sastoji se od rada na suhom gdje radimo vježbe razgibavanja i fleksibilnosti te vježbe snage. Nakon toga prelazi se na rad u vodi koji se sastoji od rasplivavanja, zatim vježbi klizanja i plutanja, vježbi disanja i vježbi za pravilno izvođenje tehnike

plivanja. Na kraju imamo 5 min. za skakanje u vodu različitim načinima i opuštanje nakon treninga.

*Kako rješavate probleme s disciplinom?

Nismo imali većih problema s nedisciplinom. Djeca su upoznata s pravilima ponašanja. Ako primijetimo nekog da ometa druge na treningu i ne drži se pravila, udaljimo ga iz bazena i razgovaramo

o njegovom ponašanju.

Nakon toga uz ispriku može se vratiti nazad u bazen i nastaviti s treningom.

*Kakav je interes djece?

S obzirom da je plivanje novi sport u našem gradu mi u klubu smo zadovoljni s odazivom djece. Djeca su zainteresirana za plivanje i užitek je raditi s njima.

*Ima li darovite djece?

Ima. Imamo odličnu

bazu za rad i dovoljan broj darovite djece, ali moramo isto tako znati da je put do vrhunskog plivača dugotrajan, težak i trnovit.

*Kako Vam se sviđa posao trenera?

Posao trenera u plivačkom klubu mi se jako sviđa zato što je dinamičan, a i volim rad s djecom. Kada vam dođe neplivač i u 15 dana ga naučite plivati, vidite tu sreću i zadovoljstvo, taj osjećaj vam ne može nitko platiti. Posao trenera zahtijeva od nas stalno obrazovanje i usavršavanje, i to je također dio koji mi se sviđa.

Lucija Šimić, 4.a



Prvi Festival slanine i čvaraka

Nema do čvaraka i slaninice

Organizatori Oktoberfesta u Münchenu, najvećoj pučkoj fešti na svijetu, dobili opasnu konkurenciju u Slavonskom Brodu

Turistička agencija Atlantis Travel na veselje naših Slavonaca (i ostalih ljubitelja slavonskih delicija) u sklopu Katarinskog sajma 23. studenoga 2013. organizirala je 1. Festival slanine i čvaraka. Kakve li genijalne ideje! Koliko je uspješna bila organizacija govori nam činjenica da

je među sponzorima bio i grad Zagreb, a HRT (uz SBTv) je uživo prenosio program. Glavni voditelj bio je poznati ljubitelj slanine i čvaraka Davor Dretar Drele koji je sa sobom iz Zagreba poveo velemajestore kuhanja: Tomislava Spičeka i Slavka Večerića te gurmana

i gastro poznavatelja Renea Bakalovića. Poznati kuhari tradicionalna slavonska jela uklopili su u modernu kuhinju i dokazali da je kuhanje doista umjetnost čijoj kreativnosti nema kraja. Posjetitelja je bilo mnogo, a u tom mnoštvu isticao se Dino Mehmeda Mujkić



(bosanskohercegovački glumac Milan Pavlović) došavši u bermudama. Nadamo se da će uz dobru reklamu Festival postati popularniji od Oktoberfesta.

Doris Marić, 7.d

4. kviz brodskih škola o Tadiji

Nismo se baš proslavili

Uz Tadijanovićev rođendan 4. studenoga već četvrtu godinu za redom u Slavonskom Brodu se između osnovnih škola održava kviz o njegovom životu i djelima. Teškom mukom probili smo se zbog

obilnoga pljuska do nama susjedne škole domaćina OŠ „Ivan Goran Kovačić“. Našu školu su predstavljali učenici: Magdalena Bilić, Antun Blažić i Iva Virkes. Od četiri ekipe osvojili su treće mjesto. Jedva



čekamo kviz dogodine jer 2014. smo mi

organizatori.

Barbara Kauzlarić, 7.c.

Povodom Svjetskoga dana vodiča

Kulturno bogatstvo u Tvrđavi

Novinari naše škole 21. veljače 2013. bili su na predstavljanju filma *Od prapovijesti do vremena Vojne krajine* u brodskoj Galeriji Ružić. Voditeljica projekta je bila Sanela Čavar, naša profesorica povijesti. Projekt je otvorio Mirko Duspara, predsjednik Turističke zajednice grada Slavonskog Broda te je vodičima čestitao njihov dan i poželio im da imaju što više posla. Razgovarali smo o povijesti Marsonije, a na kraju prezentacije

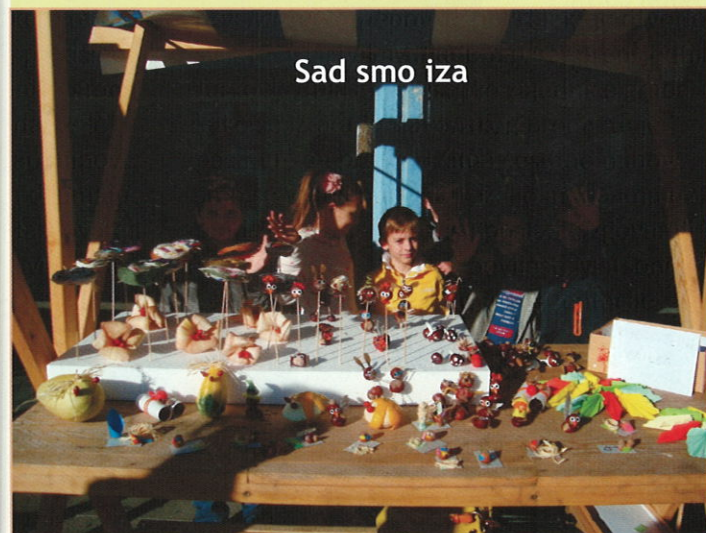
odgovarali smo na pitanja kviza. Slikali smo se na 3D slici Filipa Mrvelja - grobnica starih Hrvata.

Poslije filma ušli smo u tzv. zatvor, gdje smo se svi prestrašili, ali brzo smo izašli. Kasnije smo posjetili prvi *Muzej tambura* u svijetu. Glazbalar Mladen Jurković objasnio nam je kako se izrađuju tambure, pa smo i mi probali. Kući smo se vratili nasmijani i puni znanja.

Ines Šimunović, 5.b



Sad smo ispred štanda



Sad smo iza

3. a, b i c izrađivao i prodavao suvenire

Kestenijada

Učenici 3. a, b i c razreda sudjelovali su 26. listopada 2013. u još jednoj kestenijadi na glavnom gradskom trgu. Na poziv Udruge Pravaš izrađivali su suvenire od kestena, a onda ih prodavali sada već tradicionalno zadnje subote u mjesecu listopadu.

Ina Kauzlarić, 5.b

Glas učenika

Konačno su 11. travnja 2013. i u Slavonskom Brodu ljubitelji filma došli na svoje. U sklopu trgovačkog centra City Colosseum otvoren je multipleks CineStar, digitalizirano kino s četiri dvorane, a već nas je u studenom dočekala poslastica - premijera igranog filma Šegrt Hlapić. Nakon organiziranog posjeta Cinestaru i gledanja filma, propitali smo o tim događajima naše učenike



Stjepan Krsnik, 3.b

Rijetko idem u kino i mislim da su 3D filmovi dobri, a ulaznice skupe. Dvorana mi je odlična. Sviđa mi se kad idem gledati neki simpatični film. Film Šegrt Hlapić je bio jako dobar. Nisam to očekivao. Amadeus mi je bio jako dobar glumac zato što jako volim ptice.



Neva Galeta, 3.b

Idem jednom mjesečno u kino. 3D filmovi su mi se jako dojmili, a cijena ulaznica je baš kako treba. Dvorana mi se svidjela, a najbolja su mi sjedala. Šegrt Hlapić? Dobar je film. Najbolji mi je Amadeus zato što priča.



Lucija Peić, 3.b

Idem u kino jednom mjesečno, a mislim da su 3D filmovi cool. Ulaznice mi nisu skupe, a dvorana mi je fora. Sviđa mi se što je mračno, a i sjedala su jako udobna. Film Šegrt Hlapić je dobar. Najbolja glumica mi je Gita. Smiješna je i pomagala je drugima.



Mile Nikolić, 3.b

Jednom tjednom idem u kino. Mislim da su 3D filmovi super. Ulaznice su jeftine. Dvorana mi se sviđa, a u njoj mi se posebno sviđaju sjedala. Šegrt mi je bio super, a najbolji glumac Izet Fazlinović zato što mi je bio smiješan. Bolji mi je film od knjige zato što ga mogu gledati.

Gledali smo Šegrtu Hlapića

Pojednostavljeno, bez pripovjedačke niti

Šegrt Hlapić je igrani film za djecu snimljen prema romanu Čudnovate zgode šegrtu Hlapića Ivane Brlić-Mazuranić. Redatelj i scenarist filma je Silvije Petranović, a glumačka ekipa okuplja imena hrvatske glumačke scene kao što su: Goran Navojec (majstor Mrkonja), Kristina Popović (majstorica), Milan Pleština (Crni čovjek)... Glavne uloge glume djeca: Mile Bijanović (šegrt Hlapić) i Ena Lulić (Gita). Riječ je o već opće

poznatom malom šegrtu koji je zbog nepravde pobjegao iz radionice majstora Mrkonje i njegovim pustolovinama koje proživljava tijekom bijega. On susreće djevojčicu Gitu i psa Bundaša koji će mu praviti društvo na putu. Glavni negativac u filmu je Crni čovjek koji je ukrao Hlapićeve čizmice i pokušao oteti kravu te zavezao majstora Mrkonju. U filmu je veliki kontrast u dobročinstvu koje iskazuju

Hlapić i Gita i zločestoće Crnog čovjeka. Film ima sretan kraj koji otkriva da je Gita izgubljena Marica, majstoričina i Mrkonjina kći. Radnju prati instrumentalna glazba koja je ovisno o trenutku sad vedra ili napeta.

Meni se film nije svidio zato što je redatelj pojednostavio priču. Mislila sam da će biti zanimljivije i uzbudljivije. Film s tako pojednostavljenim epizodama bijega mi je sličio na animirani film jer je previše idealno prikazao likove i radnju. Nisu prikazani stvarni ljudi koji osjećaju različite emocije. Nisu mi se svidjeli nagli prelazi iz jedne scene



u drugu jer je nestajala pripovjedačka nit koja postoji u romanu. Unatoč tome, atmosfera u filmu dočarava davno doba: odjeću i način življenja s humorističnom notom. Film poručuje da se dobro dobrim vraća!

Ina Kauzlarić, 5.b

Učenici i mentori na državnim natjecanjima

5+ sveznalicama i kreativcima

Tko se od učenika i mentora istaknuo svojim zapaženim rezultatima na državnim natjecanjima tijekom 2012. /2013. školske godine

Svake se godine najtalentiraniji učenici nakon ozbiljnog rada na dodatnoj nastavi ili izvannastavnim aktivnostima natječu s vršnjacima iz cijele Hrvatske. Budući da mnogi naši učenici obično dijele prva tri mjesta na županijskim natjecanjima, predstavljamo u Meteoru samo one koji su pozvani na državna natjecanja. Donosimo imena naših sveznalica i kreativaca.

U Globe-programu najuspješniji su bili:

Barbara Domjanović, 8.a; Luka Havrlišanin, 8.a; Helena Mršić, 8.a i Ena Vilagoš, 8.b (voditeljica: Jadranka Horvat), na natjecanju iz **kemije** Domagoj Šarić, 8.c (voditeljica: Mirjana Štefanek), iz **fizike** Igor Kladarić, 8.b (voditeljica: Željka Kačar) te na natjecanju iz **informatike** Ema Vlanić, 6.a (voditeljica: Jadranka Horvat).

Od sportaša uspješne su bile u **akrobatskom rock'n'rollu** učenice: Ema Oreč, 8.a; Dajana Galić,

8.c; Ines Kovačević, 8.e; Sara Matić, 7.a; Ivana Stjepanović, 7.a i Lea Tolić, 8.e (trener: Igor Vinković), braća Borna i Tomislav Mađarević, 8.b u **karateu** (trener: Nenad Horvat). Najbrojnije su dakako dvanaestorke naših košarkaša. U **muškoj košarci** natjecali su se: Marko Kremer, 7.b; Fran Folvačnik, 7.b; Dominik Pajić, 7.b; Marko Janković, 7.b; Gabriel Babić, 7.d; Marin Vuko, 7.d; Mateo Pavić, 7.d; Hrvoje Rasperović, 7.d; Luka Zirdum, 6.d;

Roberto Katalinić, 5.a i Fran Vlatko Vištica, 5.a (treneri: Leon Fajdetić i Tomislav Katić), a u **ženskoj košarci** Ena Ivanković, 5.a; Edita Poljac, 5.a; Ina Kauzlarić, 5.b; Leonarda Šebalj, 5.b; Ines Šimunović, 5.b; Valentina Tomić, 5.b; Monika Buconjić, 6.c; Nera Vinčazović, 6.c; Ema Poljac, 7.b; Barbara Čađavčan, 7.c; Ivona Jacešin, 7.c; Lana Čondić, 7.d; Mihaela Lazić, 7.d te Gabrijele Bertolović, 7.e (trener: Damir Božić).

Doris Marić, 7.d

Smotra i natjecanje hrvatskih GLOBE - škola 2013.

Pohvaljeni za kontinuitet u radu

Ove godine je ekipa naše škole na regionalnom Globe natjecanju osvojila 2. mjesto te smo zahvaljujući tom rezultatu pozvani na državno natjecanje. Državno Globe natjecanje se održavalo u Zadru od 13. do 15. svibnja 2013.

U ponedjeljak rano ujutro smo krenula naša ekipa koju smo činili: Luka Havrlišan, Ena Vilagoš i ja, Barbara Domjanović u pratnji nastavnice Horvat. Na putu je bilo zabavno. Ponavljali smo gradivo i upoznavali se s učenicima drugih škola. Kada smo stigli u Zadar, gostoljubivo nas je primila OŠ *Zadarski otoci*. U školi je bio svečani domjenak, otvaranje

susreta, predstavljanje ekipa škola i izvlačenje rednih brojeva za sutrašnje natjecanje.

Orijentacijsko natjecanje je najzanimljiviji dio susreta. Na natjecanju smo trebali pokazati stečena znanja iz Globe mjerenja, geografije, biologije, kemije, ali i neke vlastite sposobnosti poput brzog trčanja, penjanja i snalaženja u prostoru. Prema orijentacijskoj karti smo morali pronaći pet kontrolnih točaka i na njima riješiti postavljene zadatke. Natjecanje je bilo zabavno, ali ne tako lagano. Nakon natjecanja smo krenuli u obilazak grada Nina u kojem se taj



dio natjecanja i održavao. Poslije večere smo imali oproštajnu zabavu. Treći dan je bilo proglašenje pobjednika. Nismo uspjeli osvojiti ni jednu medalju, ali smo dobili pohvalu za kontinuitet u radu jer je naša škola jedna od prvih uključenih u Globe program.

Prije polaska kući išli smo u obilazak Zadra. Saznali smo mnogo o povijesti grada, vidjeli poznate

znamenitosti. Natjecanje mi je ostalo u jako lijepom sjećanju. Uz radni dio smo imali i slobodnog vremena te smo se uspjeli i okupati u moru. Stekli smo nove prijatelje, ali i mnogo novoga naučili, a natjecanje nam je i poticaj da i dalje vrijedno skupljamo i šaljemo podatke za Globe program.

Barbara Domjanović, 8.a



Odlični i uzorni svih 8 godina školovanja *Dubina ljubavi spozna se na rastanku*

Dođe trenutak u životu kada svatko mora krenuti svojim putem. Jedan od takvih trenutaka je kraj osnovnoškolskog obrazovanja. Moramo se rasti s ljudima koje poznajemo osam godina!!! Tijekom našeg odrastanja od najsladhih učenika na školi – prvašića do *glavnih faca* na školi – osmaša prošli smo trenutke neslaganja i svađe, ali daleko je više bilo trenutaka zabave i smijeha. No, ono što je najbitnije, stvorili smo uspomene vrijedne pamćenja kojih ćemo se rado prisjećati u *starijim danima*.

Neki iz naše generacije briljirali su u ovom životnom zadatku: svih osam godina postizali su odličan uspjeh i uzorno su se vladali. Sretno nam bilo kad napustimo drage učionice, hodnike i prije svega ljude naše osnovne škole, a do kraja ove nastavne godine zadajem nam zadatak - nagradimo pljeskom, preostale dane školovanja, sljedeće osmaše odlikaše:

8.a Barbara Domjanović, Edita Kolovrat, Helena Mršić, Magdalena Bilić, Antonela Stanić
(razrednica: Marijana Vuksanović)



8.b Tin Bašić, Luka Tekić, Marko Pejić, Toni Tunjić, Ivona Orlović, Ena Vilagoš, Erna Šarić, Beata Brechelmacher, Antonela Krijan, Katarina Uidl, Martina Bešter, Tomislav Bižić, Ivan Šarić, Stefano Čiča (razrednica: Mirna Jarić)

8.c Ernest Kučera, Anamarija Bašić, Vlatka Rubil, Ana Budimir, Mihael Ćirić, Ines Rajić
(razrednica: Željka Kačar)

8.d Ivona Vukojević, Jana Junačko
(razrednice: Kata Herceg/ Dijana Lovaković)

8.e Roko Ivanović, Antun Blažić, Gabrijel Grubišić, Helena Božić, Silvijo Javorek
(razrednik: Željko Čmelješević)

Erna Šarić, 8.b

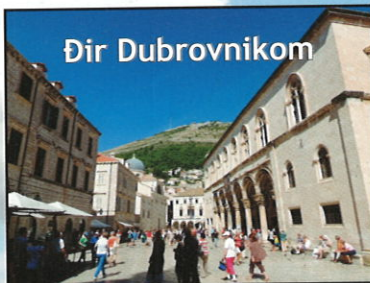
Škola u prirodi Dalmacije

Viđeno ostaje zavazda

Na samom početku školske godine 17. – 22. rujna 2013. učenici 4. razreda su proveli u školi u prirodi. Prvi dan smo razgledavali tvrđavu Klis, promatrali kostimirane glumce koji su prikazivali kako se nekad borilo u prošlosti, a neki od nas su i sami imali luk i strijelu u rukama. Taj dan smo se smjestili u hostelu Eklata u Zaostrogu. Drugi dan smo posjetili Dubrovnik i uživali u kupanju, a treći dan se vozili dolinom Neretve koja je bogata plantažama mandarina. Posljednji dan obišli smo još dva bisera Dalmacije – Split i Trogir. Bilo je lijepo i poučno na ekskurziji jer: *Riči se izgubidu, viđeno ostaje zavazda.*

Aneta Ćubelić, 4.b

Đir Dubrovnikom



U dolini Neretve



Guštamo na trogirskoj rivi



Spremni za obranu Tvrđave Klis



Svi četvrtaši u Splitu



Crtica o maturalcu

Osmaši u Istri

Prvi dan - Rovinj i prva neprospavana noć u hotelu u Medulinu. Drugi dan - obilazak Pule i popodne na Brijunima (uz nezgode

s mobitelima i papagaja Koka koji baš namjerno nije htio govoriti pred nama) te druga neprospavana noć. Treći dan - obilazak

Medulina, Opatije i penjanje stubama Petra Kružića na Trsat (preveslali su nas ne rekavši nam da se gore može doći

autobusom, a stuba ima čak 561!!!). Svi ostali dani – osmijeh pri prisjećanju na ta tri dana maturalca.

Martina Bešter, 8.b



Putopisna reportaža djeteta slavnih fizičara Sheldona i Amy Cooper

Leon na Mjesecu

Poželjeli ste biti lakši i viši i ne uprljati se kad padnete? Evo planeta u svemiru u kojemu se takve želje ostvaruju, a da doista ne morate sami ništa učiniti

Sheldon i Amy Cooper, veliki umovi 21. stoljeća, znajući da će im dijete biti veoma inteligentno, uplatili su put na Mjesec svom nerođenom djetetu. Dobivši dijete iz epruvete te znajući da će on naslijediti najbolje gene njih dvoje, uložili su sve nade i svu svoju ušteđevinu te su



pristupili Richardu Bransonu u Virgin Galacticu. Deset godina unaprijed potrebno je prijaviti se na put mora, tako da su Cooperi vrijeme iskoristili kako bi umno pripremili malog Leona.

Deset dana prije Leonovog „sweet sixteen” rođendana, Sheldon i Amy odlučili su mu priopćiti sretnu vijest o njegovom odlasku u svemir. Leon je oduševljen idejom otišao u kućnu knjižnicu proučavati podatke o Mjesecu! Nije pročitao ništa što već nije znao: da je Mjesec jedini Zemljin prirodni satelit, da na Mjesecu nema atmosfere, da je tamo gravitacija 6 puta manja od Zemljine, te da je prosječna temperatura površine Mjeseca od -160°C do

115°C. Također je saznao i nešto što prije nije znao, a to je da ljudi uvijek vide samo jednu stranu Mjeseca.

Mnoge su poznate televizijske kuće prenosile njegovo lansiranje jer je on ipak najmlađi „Mjesečev gost”. Nakon 8 sati i 45 minuta, Leon je napravio svoje prve korake. Na Mjesecu težimo šest puta manje nego na Zemlji što čini hodanje po površini pravim izazovom. Leon je morao naučiti hodati po mjesečevoj površini. Zbog toga što je on tamo tako lagan, ne može jednostavno zakoračiti i očekivati da se pomakne. Morao se baciti naprijed kao da ide protiv vjetra, a kada mu je uspjelo, to je izgledalo kao da skače na trampolinu. Zatim je probao stati. Nije bilo lako. Morao se ukopati petama u tlo, nagnuti unatrag i nadati se da neće pasti. Pao je svega par puta, ali mu je bilo zabavno. Činilo mu se kao da pada na usporenoj snimci i nježno se prizemljio neozlijeđen. Jedino se isprljao sitnom sivom mjesečevom prašinom koja zaudara na barut. Kada je usavršio hodanje, Leon se ponosno uspravio te mu se učinilo kao da je odjednom viši. Onda je shvatio da je na Mjesecu viši zbog manje jakosti gravitacijskog polja zbog koje ga ono slabije privlači svojoj površini. Htio je svoja dosadašnja iskustva podijeliti sa svojim

roditeljima. Tada je uvidio koliko mu nedostaju. Pustio je suzu, no ona nije skliznula niz njegovo lice. To ga je dovelo do novog saznanja koje je također povezano s gravitacijom.

No kada je shvatio da ne treba trošiti suze jer je došao do NOVE spoznaje, sretno je nastavio koračati Mjesecom, bez straha da će se izgubiti. To je stoga što na Mjesecu nema atmosfere. Bez atmosfere nema ni vjetra koji uzrokuje eroziju ili izjeda površinu Mjeseca, stoga se ne mogu obrisati njegovi otisci. Površina Mjeseca prekrivena je kraterima. Većina je od udara meteorida, asteroida i kometa. Samo nekolicina je nastala vulkanskim erupcijama. Ima ih mnogo veličine od 100 km, a najveći je Klavije (230 km) u koji je Leon i upao! Tada je pogledao prema gore. Zvijezde sjaje na posve crnom nebu, bez treperenja. Budući da nema zraka, nema ni nebeskog plavetnila. Sunce prži kroz zrakoprazan prostor.

Nakon mnogih spoznaja, bilo je vrijeme za povratak kući. Na aerodromu su ga dočekala tatina tri najbolja prijatelja: dr. Lenord Hofstadter, dr. Rajesh Koothrappali i Howard Wolowitz te mamine najbolje prijateljice Penny i Bernadette. Pomalo razočaran jer njegovi roditelji nisu prisutni, pošao je s njima kući. Kada je ušao u stan, tamo su ga dočekali roditelji i prijatelji iz razreda koji su mu pripremili zabavu iznenađenja. Leon je bio oduševljen, te je svima prepričavao svoje doživljaje i spoznaje o Mjesecu! Sheldon i Amy su ga ponosno slušali ispijajući svježu Pennyinu limunadu.

Pripremili: Leon Nikolas Kerdić, 7.c; Doris Marić i Ana Katarina Mustapić, 7.d; Željka Kačar, prof.



A mislio sam da znam hodati

Postali smo dio Europske Unije

Ujedinjeni u različitosti

Saznajmo otkud ideja o udruženju europskih država u uniju, kako je tekao proces ulaska RH u EU te se podsjetimo nekih novih naših prava kao građana EU

ZBOG ČELIKA I UGLJENA

Po završetku Drugog svjetskog rata europske vođe odlučili su zajednički raditi na rješavanju problema. Htjeli su jednom zauvijek okončati bitke tako da svi ljudi mogu ponovno izgraditi svoj život i stvoriti nove i bolje uvjete života i bolju trgovinu. Mislili su da je jedan od načina kontrolirati koliko bi svaka zemlja mogla primiti ugljena i čelika. To je bilo bitno jer je ugljen bio nužan za rad tvornica koje su proizvodile sve stvari koje su ljudi trebali, uključujući čelik za strojeve, kuće, ceste i zgrade. Ugljen i čelik potrebni su i za proizvodnju oružja poput pušaka, tenkova, pa dok ove zemlje sve zajedno odlučuju o tome što učiniti s europskim ugljenom i čelikom, nijedan narod nije ih mogao proizvoditi bez znanja drugih. Zbog toga je 1951. stvorena Europska zajednica za ugljen i čelik, preteča današnje Europske Unije.

Vođe su se također nadale da zemlje koje ovise jedna o drugoj neće imati razloga za ratovanje jer bi gospodarstvo u cijeloj regiji postalo snažnije, ljudi bi imali dobre poslove, hranu i sigurnost. Bili su u pravu.

Prošlo je više od 50 godina i o europskim ratovima sada možeš čitati samo u svojim udžbenicima iz povijesti.

EU je odonda prošla dug put. Europska Unija sada ima 28 članica. Pomalo je nalik učionici. Kao i u svakoj dobroj zajednici, jači pomažu slabijima. Kao što u razredu neka djeca vole matematiku, a druga glazbu ili povijest, neke zemlje EU imaju različite interese od ostalih. Za miran suživot svi moraju prihvatiti one druge onakve kakvi jesu. Svaka zemlja živi u skladu sa svojim običajima, jezikom i kulturom. O tome govori i moto EU *ujedinjeni u različitosti*.

Da bi neka zemlja postala članicom Europske Unije, mora ispoštovati određene kriterije. Tako je i Hrvatska prešla dugotrajan put do punopravnog članstva. Jedan od glavnih ciljeva vanjske politike Republike Hrvatske je bio ulazak u punopravno članstvo EU, pa je Hrvatska podnijela zahtjev za njega 21. veljače 2003. g., a službeni status kandidata za članstvo u EU dobila je 18. lipnja 2004. Pristupni pregovori su službeno otvoreni 3. listopada 2005. godine, nakon što je glavna haška tužiteljica potvrdila potpunu suradnju Hrvatske s Haškim sudom. Nakon više od osam godina od podnošenja zahtjeva za članstvo, te gotovo šest godina pregovaranja, 10. lipnja 2011. Jose



Manuel Barosso je u ime Europske komisije predložio zatvaranje pristupnih pregovora s Hrvatskom. Ugovor o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj Uniji potpisan je u Bruxellesu 9. prosinca 2011. g.

REFERENDUM I PRISTUPANJE HRVATSKE EUROPSKOJ UNIJI

Referendum o pristupanju Hrvatske Europskoj Uniji održao se 22. siječnja 2012. godine. Na referendum je izašlo 43,51% birača. 66,27% izašlih birača glasalo je za ulazak Hrvatske u EU, a 33,13% birača glasalo je protiv. Zanimljivo je da je nakon Međimurske županije Brodsko-posavska županija imala najveći postotak glasova za ulazak Hrvatske u EU (72,61%).

1. srpnja 2013. godine Hrvatska je postala punopravna članica Europske Unije sa svim pravima i obvezama koje iz tog članstva proizlaze. Danas je EU zajednica 28 država članica ukupne površine 4 381 324 km² te 508 milijuna stanovnika. Udio Republike Hrvatske u površini EU iznosi 1,29%, a u stanovništvu 0,85%.

EUROPSKA UNIJA – PRAVA I MOGUĆNOSTI

Izabrali smo neka prava i mogućnosti koje kao građani Europske unije ostvarujemo:

- obrazovanje - pravo na školovanje i studiranje u bilo kojoj državi članici uz iste uvjete koji vrijede za državljane te države
- putovanje - pravo slobode kretanja na teritoriju svih država članica uz važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu
- mogućnost putovanja s mačkom, psom ili tvorom ako životinja ima europsku putovnicu za kućne ljubimce
- kupovina – mogućnost kupnje proizvoda ili usluge u bilo kojoj članici EU po cijeni koju plaćaju lokalni stanovnici
- za kupljeni proizvod u EU imate pravo u roku od 2 g. zatražiti popravak ili zamjenu proizvoda

Zanimljivosti o EU

- Europska Unija ima 28 članica i 17 ih se trenutno koristi eurom kao valutom.
- Kovanice eura imaju jednu jednaku stranu, a drugu s nacionalnim grbom zemlje koja je izdala kovanicu.
- EU slavi rođendan 9. svibnja. Tog je datuma 1950. godine, francuski ministar Robert Schuman predložio ideje koje su osnova današnjeg EU.
- Jedinstveno tržište znači ljude, proizvode i usluge koje se slobodno kreću zemljama EU.
- EU ima vlastitu Povelju o ljudskim pravima.

Zdenka Suričević, prof. i Željko Čmlejšević, prof.



2001



Prešao Bospor,
biciklom pa
motociklom



Mursi, pleme s običajima
ukrašavanja tijela

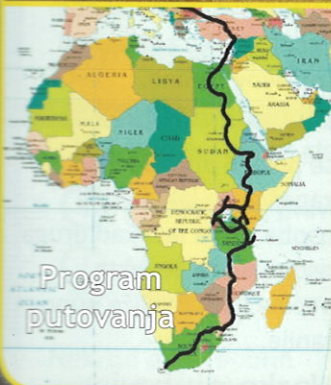
2012



Običaj plemena Hamar,
uspije li pretrčati bikove,
postaje muškarac



Boje Afrike!!
Svadba
u selima
Zanzibara



Program
putovanja



Na multimedijском
predavanju



Na 5895 m
nadmorske visine
na Kilimandžaru

Fotografije s FB profila Davora Rostuhara

Uz multimedijalno predavanje *Motociklom do Zanzibara*

Život mi je putovanje

Davor Rostuhar, putopisac i fotograf koji je svoj hobi – putovanja pretvorio u posao. Obišao je čitav svijet: i skrivena, nestabilna područja i skrivena, nesusretljiva plemena. Najbolje će se predstaviti on sam u svojoj knjizi „Na putu u skrivenu dolinu“: *Jedan sam od onih sretnika kojima je život posao, a posao život, koji ne poznaju godišnje odmore jer ih posao, to jest život, toliko nadahnjuje i ispunjava da se ne trebaju od njega*

odmarati, a ako im se odmara, onda to rade kad im se prohtije, a ne u vrijeme posebno određenog termina. Život mi je putovanje, ali i doslovno putujem svijetom većinu svog vremena.

Na prvo veliko putovanje išao je 2001. s prijateljem Vedranom **biciklom** i to **do Egipta** (opisao ga je u knjizi „Samo nek se kreće“). Otada do danas objavljuje reportaže u National Geographicu, Meridijanima i drugim medijima, a dosad

je napisao i četiri knjige. Od studenog 2012. do ljeta 2013. sa svojom djevojkom Majom Tanasovski **motociklom** je prošao put **od Zagreba do Južnoafričke Republike** (plan puta pogledajte na karti). U našoj Gradskoj knjižnici 26. studenoga 2013. održao je dvosatno multimedijalno predavanje *Motociklom do Zanzibara* o prvom dijelu putovanja. Uživali smo u prekrasnim fotografijama i kratkim filmovima, a ostali zadivljeni i iznenađeni

pričama o afričkim državama i plemenima – nekim potpuno drukčijim svijetom od našega. Ako pregledate samo fotografije i reportaže na portalu Kluba za ekspedicionizam i kulturu ili posjetite Rostuharovu Facebook stranicu, vjerujem da ćete se i sami zaraziti pričama ovoga nevjerojatnoga svjetskog putnika i poželjeti potražiti i njegove knjige, članke. Mi jedva čekamo predavanje o drugom dijelu puta Afrikom.

Tena Starčević, 7.b

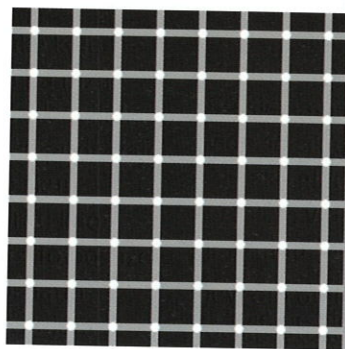
Što to vide oči moje

Percepcija ili opažanje je proces kojim mozak organizira podatke dospjele iz raznih osjetila i interpretira ih tvoreći smislenu cjelinu. Perceptivne varke (ili iluzije) su „krivo” percipirane pojave koje često mogu biti zbunjujuće. Najčešće su optičke iluzije, ali postoje i druge. Razlika je u tome što optičke varke uključuju samo pojave koje percipiraju oči, a perceptivne uključuju sve pojave koje percipiramo (na bilo koji način). Neke su perceptivne varke uzrokovane nesavršenošću naših osjetila (tromost oka, primjerice), a neke radom našeg mozga.

Optičke varke:

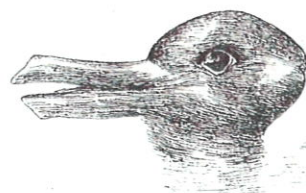
Nepostojeći objekti:

Hermannova rešetka - Na presjecima crta rešetke vide se crne mutne točke. Ali, ako gledate ravno u presjek, vidjet ćete samo prazninu (bijeli prostor) - točke se vide na presjecima u koje ne gledate izravno.



Višeznačne slike

Postoje neke slike koje možemo vidjeti na razne načine. Naš mozak uvijek pokušava optičke podražaje (koji su zapravo skup boja) interpretirati kao smislene cjeline. To postiže uočavanjem poznatih oblika i zaključivanjem u skladu s njima. No, postoje oblici koji mogu biti interpretirani kao više različitih poznatih predmeta. U ovom slučaju,



lijevi dio objekta može podsjećati na zečje uši ili patkin kljun. Ostatak slike je napravljen tako da se zapravo pomoću obje verzije mogu percipirati smislene cjeline.

Naknadne slike ili pa-slike

su optičke varke koje koriste prilagodbu oka da bi se, nakon netremičnog gledanja, na neutralnoj pozadini vidio negativ dotične slike.

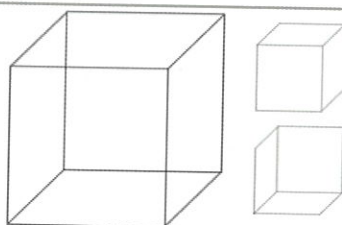
Gledajte u sliku netremice dvadesetak sekunda (najlakše je „zabuljiti” se u jednu od četiri okomito postavljene točke u sredini). Odmah nakon toga pogledajte u neku



neutralnu (najbolje bijelu) pozadinu (prazan papir, zid ili sl.). Na pozadini ćete vidjeti ljudski portret.

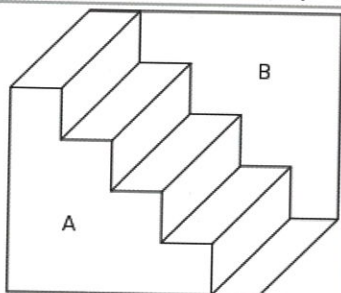
Različite percepcije geometrijskih likova

Kod geometrijskih objekata koji su nacrtani (dvodimenzionalni su), a mogu se percipirati kao trodimenzionalni objekti često dolazi do različitih mogućnosti percepcije.



Neckerova kocka i dva moguća načina percepcije

Schroderove stube – koja je ploha prednja A ili B? „Trik” je u tome da se trodimenzionalni objekti ne mogu projicirati na dvodimenzionalnu površinu bez jakog izobličenja. Kako je papir (ili zaslon) dvodimenzionalan, oba su kvadrata na istoj udaljenosti od oka pa to



omogućava mozgu da „zamisli” obje situacije.

Varke opipa:

Percepcija topline:

Uzmimo tri posude i u njih stavimo redom hladnu, mlaku i toplu vodu. Jednu ruku stavimo u posudu s hladnom vodom, a drugu u posudu s toplom vodom i ostavimo tako jednu minutu. Zatim obje ruke stavimo u posudu s mlakom vodom - voda u posudi je istovremeno i topla i hladna. Radi se o osjetilnoj prilagodbi. Jedna se ruka „navikla” na toplo, a druga na hladno, pa drukčije reagiraju na mlaku vodu (ruci koja se „navikla” na toplo, mlaka voda je hladnija nego drugoj ruci).

Percepcija mjesta podražaja:

Jedna osoba ispruži podlakticu (s dlanom prema gore) i zažmiri, a druga ju šaklja vrlo

se polako pomičući od zapešća do lakta. Prva osoba mora reći kad druga osoba dođe do lakta. Većina ljudi to kaže puno ranije.

Varke njuha i

okusa:

Najpoznatija se varka ovog tipa temelji na činjenici da ono što podrazumijevamo pod okusom velikim dijelom sadrži i miris. Miris hrane ima velik udio u našoj percepciji njena okusa. Zato je vrlo teško prepoznati o kojoj se hrani radi kad je začepljen nos, odnosno kad nema podražaja mirisa. Još se bolje taj učinak vidi kad jedemo jednu vrstu hrane dok mirišemo drugu. Probajte jesti jabuku dok su vam pod nosom vruće palačinke!

Ankica Matasović,
psihologinja

Osobine idealnog učitelja

Učitelji su visokoobrazovani profesionalci, što znači da nakon osnovne i srednje škole općeg obrazovanja nastavljaju četverogodišnji, odnosno petogodišnji studij koji ih priprema za rad u školi s učenicima. Nakon toga prolaze jednu godinu pripravničkog staža gdje imaju mentora i povjerenstvo koje ih

uvodi u rad. Na kraju pripravničkog staža polažu državni ispit nakon kojeg dobiju (ili ne dobiju) dozvolu za daljnji rad u školi. Za cijelo vrijeme njihovog rada postoje osobe i institucije koje prate rad učitelja i ocjenjuju ga. Svatko od njih ima svoj način ocjenjivanja učitelja (kao što i svaki učitelj ocjenjuje drukčije). Postoji

puno stručne literature (i strane i domaće) o tome koje su osobine dobrog učitelja. Ipak, učenici su ti koji najviše vremena provedu s učiteljima i možda bi ih najbolje mogli ocijeniti. Iz tog sam razloga odlučila ispitivati učenike o toj temi: koji su to dobri nastavnici i zašto su baš oni dobri.

Zbog financijske krize, koja se sveprisutna, upitnik je proveden u jednom od paralelnih razreda predmetne nastave. Na taj su način obuhvaćeni svi učitelji. Dobiveni rezultati su vrlo zanimljivi i korisni. Svi će učitelji poimence biti upoznati s rezultatima, a dobili smo i sliku idealnog učitelja.

Idealan učitelj:

1. Na prvom mjestu dobro objasni nastavne sadržaje. On to radi na zanimljiv način i stalo mu je da svakom učeniku bude sve jasno. Na njegovim satima je uvijek ugodno i zabavno.
2. Taj učitelj je uvijek dobre volje, vedar, nasmijan i voli se šaliti s učenicima.
3. Brižan je, voli svoje učenike, pristupačan i ima razumijevanja.
4. Strpljiv je, ne ljuti se često i ne više. O problemima razgovara smireno.
5. Ne pita manje važne sadržaje, pomaže pri odgovaranju, pita prema dogovoru s učenicima, neće zakinuti za ocjenu i uvijek gleda u korist učenika. Ne daje niti puno domaće zadaće.
6. Pravedan je, pravedno ocjenjuje i svi su mu učenici jednaki.
7. Može se s njim razgovarati i uvijek rado sasluša učenike.

Neki od opisa dobrih učitelja koje nikako ne bismo trebali ispustiti su sljedeći: veselim se njegovim satima, kod njega na satu samo uživaš, svi bi učitelji trebali biti takvi, obožavam način na koji radimo lekturu, primjer dobrog nastavnika.

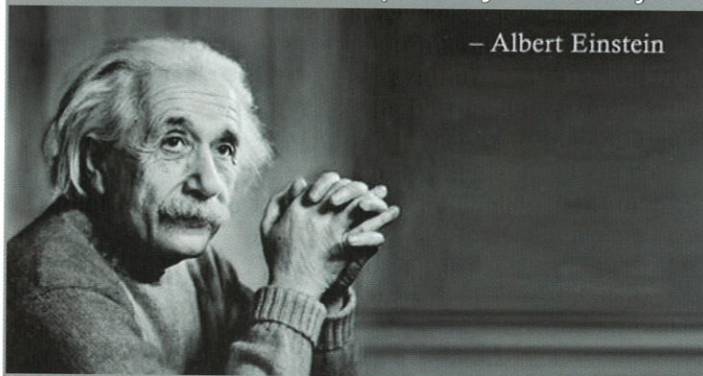
Učenici možda nisu stekli znanja da bi mogli ocijeniti stručnost učitelja,

ali najbolje mogu reći kako se osjećaju na satu, koliko nauče na nastavi i kakav je odnos učitelja prema njima. Iz toga razloga rezultati ovog upitnika ne bi trebali biti zanemareni i svi će se učitelji potruditi ispraviti greške na koje su ih učenici možda upozorili kako bi se što više približili slici idealnog učitelja.

Ivana Matić, prof.

Ako nešto ne možeš **jednostavno** objasniti, onda to ne poznaješ dovoljno.

– Albert Einstein



Osrednji učitelj naređuje.
Dobar učitelj objašnjava.
Izvrstan učitelj demonstrira.
Veliki učitelj inspirira.

William Artur Ward



Jadranka Solaja, FB grupa Online čitanka

Školski projekt

I u različit

Znate onu izreku *Puno je ljudi, ali je malo* i nastavu, a niži razredi i u sklopu redovne

Cilj školskoga projekta *I u različitosti jednaki* koji je završio u ožujku 2013. je ostvaren, barem tih dana dok su se provodile projektne aktivnosti. Trebalo je osvijestiti sve sudionike da je svatko od nas jedinstvena osoba koja bi, bez obzira koliko se razlikuje od drugih ljudi, trebala biti sretna, poštovana i prihvaćena od drugih. Čitavši izvješća razrednika, oduševile smo se onime što su pojedini razredi radili. I to neki ne samo jednu aktivnost, nego više njih kroz dulji vremenski period. Ne znamo kako vi razmišljate, ali nama se čini da je ovaj projekt bio jedan od boljih koji se održao u našoj školi. Izdvojile smo ono što se posebno istaknulo toplinom, kreativnošću, humanošću.

Dojmljiv nam je bio zadatak 8.e – nakon što im je odgajateljica ispričala dirljivu životnu priču o njihovoj prijateljici iz razreda, štićenici Doma za djecu i mladež, kroz nekoliko vikenda osam parova išlo je u Dom pomagati Ani oko učenja jer je propustila puno gradiva zbog dosta izostanaka. 7. d ugostio je Martu, sestru svoje prijateljice iz razreda koja ima vrlo rijetku bolest - mačji plač, a njezina majka je pričala i o tome kako prevladati činjenicu da je ta bolest dar, a ne kazna.

Dosta razreda je surađivalo sa skupinom učenika s teškoćama u razvoju koju vodi naša defektologinja Ljiljana Plavotić, primjerice cijeli je 5.b sa svojom tadašnjom



2.d i e slušaju predavanje



8.b u Udruzi invalida Loco-Moto



Glazbena suradnja
8.a i učenika naše
defektologinje



6.a, c, e u Udruzi Regoč



7.a u Domu za djecu i mladež



3.b na radionici u Udruzi DIM

ti jednaki

jek?! Kroz satove razrednika, izvanučioničku
e u ovom projektu učili smo biti Čovjekom

učiteljicom Antonijom Martić došao vidjeti što Manuel
srijedom radi kad nije na redovnoj nastavi, bivši 8.a je s
njima uvježbao svirati i pjevati dvije pjesme, a 2. razredi su
sudjelovali u izradi didaktičkoga materijala - abecednoga
kvarteta.

Na teren su išli mnogi i posjećivali su udruge Regoč,
Loco-Moto, Udrugu slijepih i slabovidnih, OŠ Milana
Amruša, Dom za djecu i mladež, Dom za starije i nemoćne
osobe itd., a bivši osmaši su u goste pozvali slijepoga
Davorina Cindrića kojega ni poslije predavanja nisu pustili
dok im nije odgovorio na sva njihova pitanja.

U anketi 2.a pronašle smo dirljivu izjavu da se osoba
u invalidskim kolicima ne može igrati, ali da može
biti itekako dobar prijatelj. Osim toga, evo na što je
ovaj projekt potaknuo ostale učenike: na prijateljstvo
i druženje s osobama s teškoćama u razvoju, na
suosjećajnost, prestanak ruganja različitim, zahvalnost
za svoje zdravlje, na razmišljanje da su svi zapravo isti i da
između nas nema nikakve razlike te da će se prestati žaliti
na *glupe sitnice* koje njih muče. Još kad bismo se toga
sjetili svih dana u godini i provodili te želje u životu.

Ena Hrkač i Sara Matić, 7.a





KNJIŠKI MOLJAC

DOGAĐANJA U KNJIŽNICI

Otvorite vrata školske knjižnice i pročitajte nešto novo, saznajte, naučite...
Ovdje je izdvojen samo mali značajniji dio života u njoj!



Promocija Čudnovatih zgoda šegrta Hlapića, 18. travnja 2013.

Projekt Građa lagana za čitanje zamišljen je kroz suradnju Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku – Odjela za kulturologiju i Osnovne škole „Antun Mihanović“ Slavonski Brod. Tekst su prilagodile studentice prve godine Sveučilišnog diplomskog interdisciplinarnog studija Kulturologije – smjer Knjižničarstvo, a ilustracije su osmislili učenici predmetne nastave naše škole pod vodstvom Jelene Kovre, magistre edukacije likovne kulture.

Učenici i studenti u knjižnici

Studenti II. godine Učiteljskog fakulteta u Osijeku, dislociranog studija u Slavonskom Brodu i učenici 3. a i 3. b razreda sudjelovali su na radionicama u školskoj knjižnici. Na radionicama smo obilježili stotu obljetnicu izdavanja dječjega romana Čudnovate zgode šegrta Hlapića i bavili se referentnom zbirkom, posebice dječjim enciklopedijama.



KNJIŠKI MOLJAC



Prva posudba prvašića

Bajkopričalica Sandra Vukoja i prvi razredi, sada već tradicionalno u knjižnici na prvoj posudbi i podjeli članskih iskaznica.



Nacionalni kviz za poticanje čitanja

U školi smo proveli Nacionalni kviz za poticanje čitanja u kojemu su sudjelovali učenici trećih i četvrtih razreda. Učenici su čitali tri dnevnika, a učenica 3.a razreda, Marela Marušić izabrana je kao pobjednica naše škole u kategoriji školskih i narodnih knjižnica u Hrvatskoj. Na završnoj dodjeli nije imala sreću osvojiti glavnu nagradu. Svi učenici koji su sudjelovali u kvizu zaključili su da je bitno sudjelovati, a samo čitanje shvatili su kao nagradu.

Kuna za knjižnicu

Zahvaljujući akciji „Kuna za knjižnicu“ bogatiji smo za neke nove lektirne naslove, ali i za knjige koje rado čitate. Primjerice:



Pripremila: Ivana Brkić Klimpak

Zahvaljujete se na jezičnim savjetima



Možda ste se složili s naslovom članka? Jeste li sigurni što je doista izrečeno naslovom? Saznajte koja je razlika između zahvaliti i zahvaliti se, blagdana i praznika, sljedećega i sljedećega te zašto su pleonazmi nepotrebni u svakodnevnom izražavanju

Gdje god se okrenemo, uvijek nam netko (čitaj *svatko*) rado udijeli pokoji savjet. Roditelji savjetuju djeci da više uče i budu dobri u školi, učitelji savjetuju učenike da još više uče i budu još bolji u školi, ne znajući da već jesu najbolji. Kako to da su već najbolji? Taj dio otkrit ćemo na kraju priče. :D

Otprilike, stvar je jasna. Uz navedene, postoji i cijeli niz drugih savjeta koje nam u dobroj namjeri pružaju drugi. (Lošim namjerama u ovom tekstu nema mjesta, odmah se daje na znanje!) Eto tako i jedne dobre namjere iz učionice (i kabineta!) hrvatskoga jezika, odnosno nekoliko dobrih jezičnih savjeta!

Blagdansko vrijeme je za nama, ali u svakom slučaju nastavljamo radovati se onom nadolazećem. Jesu li ti određeni dani bili blagdani ili praznici? U hrvatskom standardnom jeziku imenice **blagdan** i **praznik** nemaju isto značenje. Imenicom **blagdan** označuje se dan posvećen vjerskom događaju, a imenicom **praznik** označuje se međunarodni dan posvećen nečemu određenom, važnom za širu zajednicu. Blagdani su npr. *Božić, Uskrs, Bajram*, a praznici su npr. *Dan žena,*

Dan planeta Zemlje, Praznik rada. K tome, dane odmora nazivamo praznicima, npr. *zimski praznici, ljetni praznici*, a dane u kojima se slave vjerski događaji nazivamo blagdanima, npr. *uskrсни blagdani, božićni blagdani.*

Usput, trebamo li *zahvaliti* na darovima koji su nas ovoga Božića dočekali pod božićnim drvцем ili ipak *zahvaliti se*? Neprijelazni glagol **zahvaliti** (šestaši, čini mi se da vam je ovo gradivo poznato!) znači *izraziti zahvalnost komu za što*, npr. *zahvaliti na danu povjerenju, zahvaliti komu na lijepim riječima.* Povratni oblik **zahvaliti se** rabi se u značenju *ljubazno ne prihvatiti ili odbiti što*, npr. *zahvaliti se na ponudenoj suradnji* znači *ne prihvatiti, odbiti suradnju.* Povratni oblik *zahvaliti se*, dakle ne treba upotrebljavati kada želimo izraziti zahvalnost.

Često puta, ni ne primijetivši, u govoru i tekstu rabimo pleonazme. (Evo novoga pojma za novi jezični kviz!) **Pleonazmi** su skupine riječi u kojima se jedna od riječi nepotrebno pojavljuje jer je njezino značenje već uključeno u značenje druge riječi ili su riječi istoznačne. Npr. **mala kućica** je pleonazam jer *kućica* znači *mala kuća*,

stoga je uz imenicu *kućica* nepotreban pridjev *mala*. U standardnom jeziku, osobito u njegovim strožim stilovima (znanstveni), uporabu pleonazama treba izbjegavati. Česti su pleonazmi: **oko desetak, cirka oko desetak, popeti se gore, sići dolje, no međutim, kako i na koji način, čak štoviše.** Jedan se čak skrio i na početku ovog jezičnog savjeta! Slijedeći ove savjete, došli smo i do kraja savjetodavnih usluga. :D Ili sljedeći navedene savjete? Riječi **sljedeći** i **sljedeći** treba dobro razlikovati. Te se riječi, osim značenjem, razlikuju i svojom vrstom. **Slijedeći** je glagolski prilog sadašnji, a **sljedeći** pridjev. **Slijedeći** znači *tako da se slijedi*, npr: Slijedeći djevojku došao sam do njezine kuće. A **sljedeći** je

onaj koji je idući na redu, npr. *Neka uđe sljedeći pacijent.* (Osmaši, evo prilike da preduhitrite sljedeće jezično gradivo!)

A sada da pojasnimo slučaj koji je uglavnom jasan, slučaj s početka priče. Samo je malo zaboravljen... Najbolji su. Već? Kako to? Jednostavno. I roditelje i učitelje učenici podsjećaju da su i oni nekada bili djeca. Da je uvijek *in* biti dijete (oko ovoga bismo izraza mogli napraviti još jedan jezični savjet, ali nekom drugom prilikom jer izraz trenutno služi svrsi), bez obzira koliko veliki ili stari bili. Da je lako smijati se i radovati se susretima. Da jedino dječjim očima možemo vidjeti svijet onakvim kakvim on doista i jest. Živ i neopterećen.

Mirko Kruljac, prof.



Badnjak - blagdan ili praznik

Susret s književnicom i lutkaricom Jadrankom Čunčić Bandov

Šale, trice, zvrndalice

Ove školske godine smo, po peti puta, ugostili književnicu i lutkaricu Jadranku Čunčić Bandov. Susret se dogodio 11. ožujka 2013. Književnica je u našu školu došla u 8,50 sati. Nama je predstavila lutkarsku kolaž - predstavu Šale, trice, zvrndalice koja je nastala po njezinoj šaljivoj knjizi igrokaza. U predstavi smo vidjeli, osjetili i doživjeli sve

sastavnice lutkarske scenske igre. Svim učenicima igrokazi su se svidjeli jer su bili šaljivi. Tu su bili razni likovi: krokodil (izrađen od tri kutije za jaja), pas (izrađen od dvije četke za pranje boca), lutke od tikve i mnoge druge. U svoje smo se razrede vratili nasmiješeni sa željom da i mi napravimo tako lijepe lutka za predstavu.

Ines Šimunović, 5.b



Dojmovi sa susreta
s književnicom

A što kažu učenici

Pitali smo učenike koje su im lutke najljepše i hoće li koju pokušati sami izraditi. Odgovori su zanimljivi, pročitajte!

Anketu pripremili:
M. Maurović, L. Bošnjaković,
I. Andrić, S. Galić i L. Šebalj



Fran Carević, 2.b

Susret mi je bio odličan zato što su mi zmajevi bili smiješni. Najviše mi se svidio krokodil jer može otvarati usta. Želim napraviti kornjaču jer mi se čini lagano.



Josip Plazanić, 2.a

Svidio mi se susret jer je bio smiješan. Najbolji likovi su mi vol i jarac jer su smiješni. Izrađivao bih to jer se onda poslije mogu igrati s tim.



Lara Gabrić, 3.c

Jako mi se svidio susret jer su lutke bile drske i smiješne. Najbolji likovi su mi mačka i jarac zato što su bili jako lijepo izrađeni. Voljela bih to izraditi kod kuće jer je to lijep posao.



Patrik Černošek, 3.c

Susret s lutkaricom mi je bio odličan jer su mi se svidjeli likovi. Najviše mi se svidio zmaj. Neću to izraditi kod kuće jer neću imati vremena. Moram učiti.



Sven Pavić, 2.a

Na susretu mi je bilo lijepo jer je bilo svačega. Nisu mi se svidjele lutke jer su od tikve. Neću to raditi kod kuće jer ne znam gdje ću ih staviti.

Uz promociju zbirke pjesama učenice Martine Peunić

Božja ljubav daje mi čvrst oslonac u životu

Martina Peunić je učenica Ekonomsko - birotehničke škole u Slavanskom Brodu. Piše pjesme. Prije odlaska na promociju njezine zbirke pjesama *Razgovor kroz kapi kiše* zamišljala sam je kao tinejdžericu koja piše ljubavne pjesme ili one u kojima opisuje uobičajen život tinejdžera.
Kriva pretpostavka.

Promocija druge zbirke
pjesama



Promocija Martinine već druge knjige održala se 6. studenoga 2013. u Gradskoj knjižnici. Uz samu Martinu na promociji je govorila profesorica Katica Mihaljević, Martinina mentorica i urednica knjige, a njezine pjesme su čitali i njezini prijatelji i dvije profesorice. U programu su sudjelovali Zbor mladih Crkve Gospe Brze Pomoći te starija skupina Brodskih leptirića.

Tijekom predstavljanja ostala sam paf. Martina se pisanjem počela baviti u osnovnoj školi, a njezine pjesme su: pejzažne, duhovno-religiozne, misaone i domoljubne! One su na razini odraslog čovjeka! U zbirci pjesama koja je predstavljana ugostila je i svoju prijateljicu, a grafički

su je oblikovali i pripremili ilustracije njezini prijatelji iz razreda. U njezinu životu veliku ulogu ima vjera, stoga naslov *Razgovor kroz kapi kiše* nagoviješta kako ona kroz kapi kiše razgovara s Bogom. U životu mlade pjesnikinje važnu ulogu ima njezina obitelj. Oni žive u Donjem Varošu, općina Stara Gradiška, pa se zbog školovanja Martina razdvojila od njih i tijekom školske godine živi u Domu za djecu i mladež. *Lijepo je steći nova iskustva, trebamo se osamostaliti, ali teško je živjeti dalje od roditelja. S mamom se čujem svaki dan, no nije to to. Često mi nedostaje roditeljski zagrljaj ili poljubac. Roditelji su nezamjenjivi. Iako imam sve u domu, mamina pomoć u svemu i mamina kuhinja uvijek mi nedostaju,*

odgovorila mi je kada smo joj kasnije postavili nekoliko pitanja. Premda se to može zaključiti po njezinim pjesmama, potvrdila je da joj molitva ono što joj je manjak u životu pretvara u nadmoć: *Molitva mi je puno puta pomogla. Sve godine moga školovanja i sve godine moga života čvrst oslonac davala mi je molitva te Božja neizmjerana ljubav. Uvijek se oslanjam na ono duhovno, a iz tog duhovnog se pojave osobe koje me ohrabruju, podižu.* Ohrabrujuća i velika je bila uloga profesorice Katice Mihaljević u stvaranju njezine zbirke pjesama. Upravo je ona odradila najveće poslove. Martina kaže da je pisanje pjesama ispunjava, da piše kako bi pobjegla od svakodnevice, otkrila pravu sebe i s drugima podijelila sreću i tugu. U budućnosti, ako Bog da, želi studirati, no pisanje će uvijek biti njezin vjerni suputnik u životu. Ako ne bude bilo moguće izdavanje njezine treće zbirke, svakako će pisati kao na početku svoga stvaralaštva... u jednu bilježnicu koja će čekati novo svjetlo dana.

Barbara Kauzlarić, 7.c

Kad tuga stisne

Zalud blaga sva,
Zalud čitav svijet...
Kad tuga stisne

I
Srce od bola vrisne,
Nije ti ni do čega.

Gledaš u četiri
Hladna zida i...
Tuguješ,
Suze brišeš,
Al' izlaza nema;
Rješenje
Ne vidiš.

A onda
Jedna topla ruka
Podigne te
Iznad svih;
Dugine boje
Pred očima
Sjaje
I
Osjećaš da je
Čitav svijet
Pod tvojim
Nogama
Jer
Božja snaga
U tebi je.

Kiša

Ljepotica
Pleše
Amo-tamo
I čini se:
Nikada neće prestati...

Pokuca mi
Na prozor
I tiho
Šapće:
Dan je za odmor.



Razgovor s Katicom Mihaljević, profesoricom i književnicom

Profesorica koja predaje ono u što vjeruje, i što sanja, i što živi

Kažu da veliki učitelji nadahnjuju svoje učenike. Profesorica Katica Mihaljević je jedna od velikih! Vidjela sam je prvi puta na promociji zbirke pjesama *Razgovor kroz kapi kiše* njezine učenice Martine Peunić kojoj je bila mentorica. Tada sam saznala da je i ona 2013. objavila svoju prvu knjigu *U pedagoškom loncu*. Knjigu sam pročitala, stoga moja mentorica nije mogla učiniti drugo, nego dogovoriti naš razgovor u prekrasnoj, novoj zgradi Ekonomsko-birotehničke škole. A razgovarale smo o njezinoj knjizi, radnom iskustvu i suradnji s pjesnikinjom Martinom Peunić.

O KNJIZI

*Što Vas je potaknulo na pisanje knjige?

Povod za pisanje knjige *U pedagoškom loncu* bila je odluka Hrvatskoga sabora da se na kraju prvoga polugodišta ne zaključuju ocjene. Na pisanje me potaknula mlada kolegica smatrajući da veliko radno iskustvo treba zapisati, podijeliti s drugim profesorima, roditeljima i učenicima. A i željela sam pisati o aktualnim i suvremenim problemima u odgoju i obrazovanju kako bismo imali bolje Hrvatsko Sutra.

*O kojim ste temama pisali u knjizi?

Teme knjige su: nastava, odlike profesora, obiteljski odgoj, izvannastavne aktivnosti, uzori, izostanci, državna matura, jezik, društveni status prosvjete. Tematski obzor knjige

otvaraju poglavlja: *U srcu škole, Svaki dan na sceni, Profesor roditelj, Pritka, Uzor-roditelji, Iza zadanoga, Svjetla za daljine, Kome zvono zvoni, Ministre, liječnice, izliječi status prosvjete.*

*Koliko ste dugo pisali knjigu?

Dva do tri mjeseca. Samo pisanje je trajalo kratko, ali sve izraženo u njoj je dugo, intenzivno živjelo u meni - sve je duboko doživljeno i proživljeno. U njoj je životno i radno iskustvo.

*Kakve su bile reakcije Vaših čitatelja?

Reakcije su pozitivne. Zanimljivo je da su pohvale došle od ljudi različitoga stupnja obrazovanja, zanimanja i zvanja. Kolege profesori kažu da sam u knjizi otvoreno rekla o prosvjeti ono što treba reći.

Učenici su zadovoljni jer su i oni likovi iz knjige, jer su oni ti koji plješču; oni su ti dozidovci, srednjaci i doprozorcvi; oni su ti koji žele i vole biti pohvaljeni.

*Hoćete li pisati drugu knjigu?

Pisanje! Uvijek je dio mene. Ali, uz knjige idu i neki financijski problemi, trgovina, prodaja. Taj dio nije dio mene. To je razlog zašto, bar sada, ne mislim na izdavanje druge knjige.

DUGOGODIŠNJE RADNO ISKUSTVO

*U jednom dijelu knjige ste spomenuli svoje djetinjstvo, o čemu ste sanjali kao učenica?

Uvijek sam sanjala i znala da ću biti profesorica hrvatskoga. Sjećam se da sam u osnovnoj školi, štilom i perom, ispisala bilježnicu, napisala roman.

*Zašto je lijepo biti profesorica hrvatskoga jezika?

Lijepo je učenicima dati dio onoga što znaš i u što vjeruješ, i što sanjaš, i što živiš. Lijepo im je prenositi znanje



književnosti, jezika i izražavanja. Lijepo je kad učenici spoznaju da književna djela, bez obzira na vrijeme i prostor u kojem su nastajala, mogu dovesti u naše vrijeme, u našu sredinu, u svoj život i kroz njih usvajati svestremske i općeljudske vrijednosti. Lijepo ih je naučiti da ono što znaju, misle i osjećaju pravilno, gramatički i pravopisno izraze. Lijepo je poučavati pravogovor i vrjednote govorenoga jezika kako bi ono što govorimo što bolje doprlo do onih kojima je namijenjeno. Lijepo je u izvannastavnoj aktivnosti njegovati kreativno pisanje i brusiti poetski jezik. Lijepo je biti u zadanom i iza zadanoga Baudelaireov albatros pa makar te smatrali i Cesarićevom poludjelom pticom.

***Što je najvažnije dati učeniku tijekom školovanja?**

Važno je učeniku dati znanje, razvijati funkcionalne i jezičnokomunikacijske

sposobnosti. Važnije je ostvariti radni i moralni odgoj. Najvažnije je učeniku dati do znanja da nam je stalo do njega, da ga volimo, imao on loše ili odlične ocjene, da smo mu potpora, *pritka*; da posao koji u životu bude radio radi sa žarom, ljubavi jer jedino će tako dobiti prave, kvalitetne plodove svoga rada. U tome mu trebamo biti primjer, uzor. Vjerujem da moja ljubav prema predmetu koji predajem i struci u kojoj radim dopire do učenika. Vjerujem da mi vjeruju.

***Jesu li Vas u radu motivirali Vaši učenici?**

Da. Svakodnevno, u redovnoj nastavi i izvan nje. Zbog njih ponovo čitam iste knjige - lektiru i pripremam različite modele obrade književnih djela. Mnogi učenici imaju neki talent koji ne mogu izraziti u redovnoj nastavi. Nalaze se u glumi, plesu, pisanju, sviranju, fotografiranju... lako u mojoj školi izvannastavne aktivnosti nisu u rasporedu, tražim

i nalazim prostor i vrijeme u kojem afirmiram njihove talente – kroz plakate, izložbe, školski list, natjecanja, promocije knjiga, Dan škole. Posebice volim rad iza zadanoga. Tu se između

učenika i profesora neki novi, topli odnosi stvaraju. Profesor otkriva neko novo lice svojih učenika.

SURADNJA S MARTINOM PEUNIĆ

***Kakva je bila Vaša uloga u kreiranju Martinine zbirke pjesama?**

Martinina zbirka pjesama *Razgovor kroz kapi kiše* rezultat je našega trogodišnjeg rada kojeg sam prikazala u pogovoru *Poetskoj krunici*. Urednica sam njezine zbirke pjesama za koju sam napisala i predgovor i recenziju.

***Što biste rekli o Martini kao osobi, a što kao pjesnikinji?**

Martina svakodnevno oko sebe širi mir, blagost, poniznost, strpljenje, dobrotu i ljubav. Bolest joj je uskratila lak hod, a ona je radosnija, smirenija, pobožnija od svih. Nema kod nje depresije, nema kritike, ni gorčine, ni mržnje nema; šalje poruke ljubavi, ukazuje na Božji put, put do raja, spasenja. Hrabro nosi svoj križ i dostojanstveno ide kroz život.

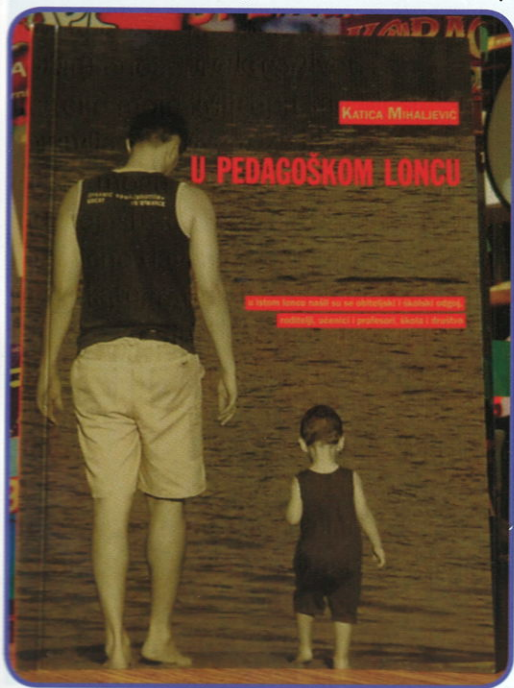
Martina kao pjesnikinja sve kaže jednostavnim jezikom miljea iz kojeg je potekla. Njezine pjesme su ponikle iz kristalnoga sustava vrijednosti: vjera, obitelj, domovina, zavičaj, priroda, a iznad svega i svih Nebeski Otac. Mijenja se Martina pjesnikinja. Iz stihova nestaju idilične slike Save, tratinčica, vraćanja u djetinjstvo, igre... *Leptire na rosnoj travi* zamijenili su *leptiri*

lomljivih krila. Misli kruže poput zrakoplova i razmišlja o čovjeku, ljudima, životu u kojem se osjeća višak, sjena, ranjena. Zna da Snaga dolazi iz Božje milosti pa iz kriznih trenutaka brzo ispliva: Kad misliš da si višak, sjeti se da si manjak jer posebnih, korisnih osoba uvijek je malo. Pratim rast Martine pjesnikinje (tematski, kompozicijski, stilski, grafički) i osluškujem dolazak njezine treće zbirke pjesama.

***Pišete u svojoj knjizi da ste od svog oca usvojili naviku rada za opće dobro. Kako današnje ljude motivirati da ne misle samo na sebe?**

U svim vremenima su rijetki oni koji su spremni izgarati i stvarati za opće dobro. Ali... uvijek ih ima! Ima Ujevićevih visokih jablana koji *imaju snagu vjere*, koji rade za svijet u dobroti, *za svijet u ljepoti*. Uvijek ima humanista koje vode etička, kršćanska životna načela: "I radi za svijet, al' ne slušaj pljeska;/ I ljubi svijet, al' ne nadaj se plaći. (Šenoa, *Budi svoj*) Čitatelje moje knjige, poglavlja *Svjetla za daljine* mogu pokrenuti ljudi koji su sebe nesebično davali i daju drugima, ugrađuju se u druge, u sredinu i svijet u kojem žive. Egoizam zamijenjen altruizmom je duhovno bogatstvo i silna, višestruka radost.

Barbara Kauzlarić, 7.c



Predstavljamo našu naj, naj, naj osmašicu

Glazba je živa i čini druge živima



Naša meteorska zvijezda treba biti društvena osoba uspješna u učenju i hobijima. No zvuk violine ovogodišnje zvijezde Edite Kolovrat iz 8.a, odzvanja već godinama i to daleko šire izvan prostora naše škole. Kako smo o njoj i njezinom bratu Antoniju kao vrsnim glazbenicima pisali prošle godine, ovog smo si puta dali zadatak razotkriti kakva je naša Edita privatno.

Kad narastem, bit ću odrasla. Možda.

Najveća uspomena na osnovnu školu će definitivno biti sve te silne provale koje, zahvaljujući jednoj genijalnoj bilježnici, nikada neću zaboraviti. I naravno sve te metode prepisivanja i skrivanja šala bahtera.

Ne mogu preživjeti dan bez kisika, vode, hrane i glazbe.

Najveća želja mi je upoznati obitelj graditelja moje violine i saznati sve detalje vezane za nju.

Da sam superjunak bila bih Batman, definitivno.

Moja inspiracija je želja da više ljudi razumije savršenost glazbenih djela. Tek tada bi shvaćali da je sve nebitno: problemi, novac, nezadovoljstva; da je glazba nešto što konstantno ostaje živo i čini druge živima.

Prva stvar koju ujutro napravim je gašenje alarma i spavanje još 5 minuta.

Najdraži školski predmet

nemam. Ništa baš ne obožavam, ali volim predmete kada su nastavnice zanimljive, korektna i objektivna.

Najnedraži predmet...

Auu, ne smijem reći. Dovoljno je što mi ne ide, ne treba da i javno *blatim*.

Planovi poslije osnovne škole su prijemni ispit u srednjoj glazbenoj pa selidba u Zagreb.

Moj skriveni talent je da *pertle* na *patikama* mogu svezat' u dvije i pol sekunde.

Pjesma koja me opušta je bilo koja pjesma za koju se mogu točno sjetiti gdje sam je slušala i jesam li tada bila opuštena (uglavnom pjesme s putovanja).

Kad mi je dosadno, posežem za hranom.

Prijatelji su mi svi odredom ljudi.

Uzor mi je moja profesorica Eva Hühn, profesor Davor Philips i Sarah Chang.

Jednom riječju ja sam Edita. ☺

EDITINA ABECEDA

Aha – znak da te čujem, ali ne slušam

Balašević – zahvaljujem na postojanju

Cikla – uvijek me mama tjera da je jedem

Čudno – savršen opis mene

Čevapi – što dodati (osim luka)

Deset – moj sretan broj

Džentlmeni – fini ljudi

De s' – iako je čovjek ispred tebe

Eva – naaaaaajdraža profesorica

Fotograf – definitivno bi bilo moje zanimanje da nisam glazbenica

Gladna – i dok jedem

Hladno – uvijek

Iva – riječi nepotrebne

Jaaaaaaaaaao – reakcija na sve: od lijepe odjeće do prolijevanja litre mlijeka po podu

Kava – ponedjeljkom ujutro

obvezna, drugim danima po potrebi

Lego kockice – i dalje omiljena igračka

Ljenjivac – uuuuužasno smiješna životinja

Mama – najčešće

izgovorena riječ u danu

Nindža – to sam poskrivečki

Njam – tko li to još kaže

Obitelj – ♥

Pa kaže – obvezan dodatak prije refrena

Realna – vrlo realna ;D

Sine – tako me *dida* zove

Šećer – liječeni sam ovisnik

Tjelesni – jooooooooo, lopta neka je što dalje od mene

Učenje – dolazi u obzir samo ako hodam

Violina – ♥

Zubar/zmija – na z počinje sve čeg' se bojim

Žlica – uvijek, kad je perem, cijelu kuhinju pošpricam

Pripremile:

Martina Bešter i
Erna Šarić, 8.b

Editine najdražee



S mamom i bratom



I labude privlači ljepotom



Prognanička sudbina Vukovarke, a naše učiteljice Snježane Rukavine

Samo da se moj otac vrati živ iz Vukovara

Donosimo priču o odrastanju naše učiteljice njemačkoga jezika Snježane Rukavine koja je rođena u Vukovaru, a u Vukovaru bi i odrastala da nije bilo Domovinskoga rata.

Svake godine 18. studenoga obilježavamo Dan sjećanja na žrtvu Vukovara. Kada smo saznali da je naša učiteljica Snježana Rukavina podrijetlom Vukovarka, odmah smo poželjeli čuti kako je bilo biti dijete iz Vukovara tijekom Domovinskoga rata. *Zahvaljujući svome ocu, tu grozotu rata nisam proživljavala u Vukovaru. Čim je prva bomba pala u naše naselje, a tad sam bila završila 5. razred, preko ljeta je moj otac cijelu našu obitelj poslao kod svojih roditelja u Stuttgart, u Njemačku. Preživjela sam razdvojenost od oca koji se bori, pa sam kao dvanaestogodišnjakinja svakodnevno gledala Dnevnik i na radiju slušala poznatog vukovarskog izvijestitelja Sinišu Glavaševića da znam što se događa s mojim gradom. Jako su mi nedostajali moji prijatelji i moj Vukovar.*

Kao dijete u to vrijeme nije željela lijepu odjeću niti nekakve skupe

stvari, samo se nadala da će njezin otac ostati živ tijekom obrane Vukovara.

Nikome ne bi poželjela da mora napustiti svoj dom i otići u nepoznato. Niti jednom djetetu nije lako mijenjati sredinu, pogotovo kada je razlog nasilno protjerivanje ili rat. Pet godina je naša učiteljica pohađala školu u Stuttgartu i zato tako dobro zna njemački jezik. Kada je Domovinski rat završio, Vukovar još nije bio oslobođen. Njezin otac, preživjevši i mučenje u logoru, došao je k njima u Njemačku. Oboje roditelja se zaposlilo, ona i njezin brat i sestra su išli u školu. Sanjali su o povratku kući, u hrvatski Vukovar. Ipak, 1996. g. njezina se obitelj morala vratiti u Hrvatsku i prije oslobođenja Vukovara jer je naša država potpisala međunarodni sporazum s Njemačkom o povratku hrvatskih prognanika.



Prvo su bili smješteni u drvene barake u Istru, a onda su ih prebacili u Split gdje je turističko naselje s bungalovima postalo privremeni prognanički smještaj Vukovarcima. U Splitu je učiteljica Snježana završila 3. i 4. razred gimnazije, zatim upisala studij njemačkoga i hrvatskoga jezika u Zagrebu. Tijekom 2. godine studiranja, Vukovar je oslobođen! Njezina se obitelj među prvim vratila u Vukovar, a ona se nakon završetka fakulteta udala i doselila zbog ljubavi u naš

Što je učiteljica Snježana pisala predsjedniku RH Ivi Josipoviću

Da vam je stalo do Vukovara, zaustavili biste njegovo sustavno ranjavanje koje se provodi NASILNIM nametanjem dvojezičnih ploča čime budite uspavane duhove prošlosti i DIKTIRATE trenutak u kojem bi ti ljudi trebali sve zaboraviti, što je nemoguće. Trebalo je osjetiti na vlastitoj koži stradanja da bi se moglo odlučivati o okruženju i pogodnom trenutku za korake poput uvođenja ćirilice. Više sluha za taj problem sigurno bi pridonijelo boljim odnosima Vukovaraca i državnog vrha.

Brod. *Uvijek govorim svojim đacima o Vukovaru. Kao što su se naši očevi životom i oružjem borili u ratu za našu Hrvatsku i dokazali da se za ljubav prema domovini i slobodi gine, i vi mladi naraštaji u današnje vrijeme imate svoje oružje i isti zadatak, a da ga niste ni svjesni. Imate svoju pamet, rad i poštenje. Budite svjesni svojih talenata i odgovornosti. To je najbolja borba za našu Hrvatsku. Neka i buduće generacije vole svoju domovinu.*

Lovorka Brkić, 7.d

Odrastanje u Stuttgartu



Osmijeh na 2. g. studija u Zagrebu - nije više prognanica



Suvremena pošast: ovisnost o internetu

Dva mjeseca života tratimo na internetu

Šokirane podatkom u naslovu promišljamo o negativnim posljedicama interneta, pogotovo o *cyberbullyingu* i besmislu mrežnog servisa ask.fm u rukama mladih

Onako općenito

Kada nam netko spomene ovisnosti, prvo pomislimo na drogu, alkohol ili cigarete, a danas je najveći broj ovisnika o računalima, tj. o internetu! Nažalost, ti ovisnici smo mi, mladi koji zbog današnjeg načina života računalo koristimo svakodnevno. Naravno da su računala i internet vrlo korisni, ali zadnjih godina osjetimo sve veće posljedice ukoliko ih se koristi prekomjerno i na negativan način. Prema istraživanjima 20% mladih provodi po četiri sata dnevno na računalu. Kada se to preračuna, ispada da provedemo oko dva mjeseca godišnje uz računalo! Teško je ne zapitati se ima li kvalitetnijeg načina življenja?!

Dosta nas dolazi u školu nespremno s isprikom kako nismo stigli jer smo imali previše obveza!!! Najveća obveza je dakako pregledati statute na *Fejsu* da ne bismo slučajno propustili kakvu važnu vijest. No, ne propuštamo samo razvijati sebe, svoje talente,

nego trpi i naše zdravlje. Mnogima je poznato ono mukotrpno buđenje nakon noći provedene tipkajući s prijateljima i vegetiranje pod nastavom. U redu je ako se to dogodi jedne noći, pa možda i dvije, ali ako to stalno ponavljamo? Također pati i naša kralježnica jer tko još sjedi normalno dok je na računalu? Uvijek su to neke poze kada smo *zavaljeni* u stolicu s nogama na stolu ili čučimo na stolici. I kad nam tijelo navikne na to kako da se onda pristojno sjedi na nastavi?

Većina nas niti ne razmišlja da je ovisna o računalu, ali kada bi nam netko oduzeo računalo na dva, tri tjedna (a nekima čak dva, tri dana) nastala bi velika *frka*. Neki roditelji zabranu korištenja računala koriste kao odgojnu mjeru ukoliko popustimo u školi. Tako ga samo pogoršavaju. Ovisnost se nikada ne rješava naglo, pa čak niti kod odvikavanja od droge, nego se daje zamjena za nju! Ne bi li pravi način u

tom slučaju bio kada bi svatko od nas čvrsto odlučio aktivno se baviti onim u čemu je jako dobar: nekim sportom, glazbom, filmom, životinjama, volontiranjem u tolikim brodskim udrugama kojima je uvijek dobrodošla pomoć?

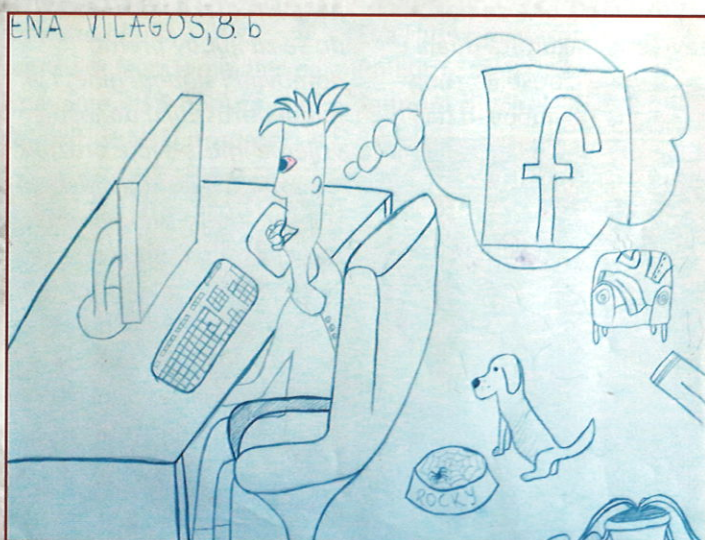
Martina Bešter, 8.b

Ustani protiv modernoga nasilja

Prve poveznice koje nam padnu na pamet uz nasilje su: udaranje, maltretiranje, uvrede, psovke, no malo se ljudi sjeti vrste nasilja jednako bolne fizičkim udarcima. Riječ je o *cyberbullyingu*. *Cyberbullying* je *ново, moderno nasilje* rasprostranjeno na društvenim mrežama. I među učenicima naše škole. Mnogi ga ne doživljavaju ozbiljno jer se prvo čini da ne ostavlja *vidljive tragove*. Istina, ne ostavlja tragove na tijelu, ali pogađa čovjekovu osobnost. Najčešće posljedice koje imaju žrtve su: osjećaj odbačenosti, manje vrijednosti što može prerasti u depresiju. Kako ga prepoznati?

Sve počinje od neke zajedljive riječi, zatim slijedi neka sramotna slika ili uvredljiv komentar na žrtvinom profilu neke društvene mreže. Nastaje ozbiljna šteta. Taj sukob više nije samo osoban. On prerasta u javan sukob, tj. drugi ga ljudi mogu vidjeti. Oni imaju izbor: stat će na nečiju stranu ili će sve zanemariti. Oni koji se odluče uključiti obično se priključe napadaču. Baš je *fora* smijati se na tuđi račun.

Što trebaju učiniti žrtve nasilja? Ne smiju se zatvoriti u sebe i dopustiti da drugi *gaze* po njoj. Ništa pametnija odluka nije uzvratiti napad jer će se tako situacija razvijati unedogled. U takvim situacijama potrebno je potražiti pomoć. Obratiti se odrasloj osobi od povjerenja: roditeljima, učiteljima, nekome iz školske stručne službe. Nažalost, danas je *cyberbullying* među mladima normalna stvar. Mnogi su se već navikli na nj i smatraju da tu nema rješenja. Taj problem je ozbiljan! Neće nestati sve dok se nešto ne poduzme.



Isto tako kako svatko od nas može postati žrtva nasilja, može i svatko od nas pomoći u sprječavanju nastanka i širenja nasilja.

Erna Šarić, 8.b

Pitaj i odgovori

Što je Ask? Idealno oružje kojim se *nebitne* osobe stavljaju na stup srama?! Vjerujem da braća Mark i Ilja Terebin nisu mislili da će njihov izum mladi koristiti na tako negativan način. Na Asku netko od korisnika postavi pitanje, a ostali odgovaraju na njega. Nažalost, tko od mladih putem Aska pita nešto važno i korisno kao oni korisnici čija pitanja možete javno vidjeti pri informiranju o tom servisu premda niste njezin korisnik? Prije pridruživanja Asku mogu se pročitati na portalu smjernice o pametnom i odgovornom ponašanju. Ha-ha-ha! Ask najčešće koriste dvolični prijatelji koji ti se rugaju i vrijeđaju te, mnogi anonimno. Netko normalan bi se pitao zašto žrtve odmah ne obrišu takve odgovore ili ne blokiraju takve osobe? Tu dokazujemo svoju ljudsku zlu potrebu da uzvratimo jednakom mjerom na uvrede, a kad nismo toliko dosjetljivi i jaki kao napadač, mladenačku naivnost jer se mnogi uvjeravaju da to nije toliko strašno. **Mnoge žrtve onda problem traže u sebi, a ne razmišljaju da je problem u osobi koja ih maltretira.** Maltretira ih osoba najčešće popularna među vršnjacima koja je iznutra prazna i željna ljubavi, a svoju bol pokušava ublažiti skretanjem pažnje drugih na sebe. I dok publika prati vrijeđanja, roditelji u većini slučajeva nemaju pojma što se događa njihovom djetetu.

Evo nekoliko pitanja svima nama: **volimo li mi uistinu sebe? Volimo li ljude? Zašto sebe i druge ne zaštitimo pred nasiljem? Nemojte nam odgovoriti na Asku. U tišini svoga srca sami sebi odgovorimo!**

Tena Starčević, 7.b



Top lista slavnih youtubera

Tko još gleda tv uz zabavne youtubere

Sigurno ste već upoznati s YouTubeom, jednom od najbrže rastućih zajednica na internetu. Sad ćemo vas upoznati s nekim od njenih najpopularnijih članova koji su obožavani diljem svijeta. Svojim znanjem predstavljaju nam vrlo, vrlo važne činjenice te nas pripremaju za diktaturu koza koje su u zadnje vrijeme špijunskim radom preuzele moć nad društvenim mrežama. Koze su također stvorile novu granu glazbene industrije svojim nenadmašivim DJ sposobnostima u kojima čak i pjesme naše voljene Miley Cyrus zvuče fantastično.

PewDiePie- Najpretplaćeniji kanal sa skoro 18 000 000 pretplatnika (u vrijeme pisanja članka).

Na svojem kanalu bavi se igranjem igrica i njihovim komentiranjem na vrlo humorističan način.

Smosh- Komedijski dvojac Ian i Anthony bavi se humorističnim videima i pokojim glazbenim spotom.

Nigahiga- Ovaj azijski youtuber svoju slavu duguje lažnim reklama i najavama za filmove.

Ray William Johnson- On ne snima svoje videe, nego je video komentator, ali je nedavno objavio originalni fim-seriju *Riley Rewind*.

Jenna Marbles- Jedna od rijetkih ženskih youtuberki koja se ne bavi modom i ljepotom, već je poznata po svom jedinstvenom načinu izrugivanja takvih stvari.

Epic Rap Battles of History- Ovaj kanal bavi se vječnim povijesnim sukobima poput onog Hitlera ili Darth Vadera u rap izdanju.

Epic Meal Time- Skupina Kanađana predvođena bradatim Harleyjem svakoga tjedna kreće na avanturu stvaranja masivnih i čudovnatih jela koji na kraju završe u njihovim želucima.

Tobuscus-Toby- Bavi se animiranim avanturama i pjesmama, ali poznat je i kao komentator igrice na svom drugom kanalu TobyGames.

Vsauce- Na svom kanalu bavi se znanstvenim temama, ali je pri tome vrlo zabavan.

JacksGap- Jack i Finn blizanci su koji se bave snimanjem videa na svojim putovanjima po svijetu.

PrankvsPrank- Ovo je poznati YouTube kanal cure i dečka koji žive od podmetanja psina jedno drugom.

MacBarbie07- Bethany je poznata po davanju modnih savjeta i odjevnih ideja. Nedavno su u trgovine Aeropostala izašle i njene modne kreacije.

Joey Graceffa- Njegovi su videi dosta raznoliki. Bavi se blogovima, glumac je i domaćin na Teen.com.

Michelle Phan- Najpretplaćenija je beauty guruica na YouTubeu. Naučit će vas sve o šminkanju, ali takvi ne dolazite u školu!

Bart Baker- glazbenik koji smišlja parodije poznatih pjesama.

Shane Dawson TV- Shane se bavi doslovno svime i to na vrlo humorističan način.

Freddiew- radi kratke video isječke s vizualnim efektima.

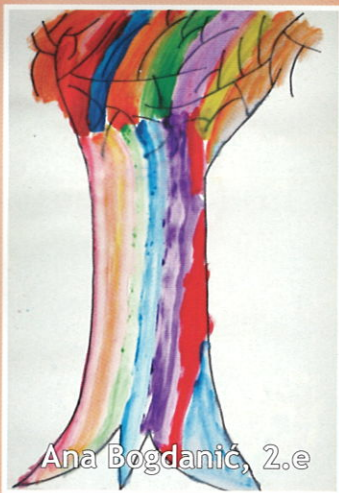
Corridor Digital- rade video isječke na osnovu poznatih filmova i igara koristeći specijalne efekte i suvremenu opremu. Često surađuju s freddiewom.

Remi Gallard- svojim prankovima živcira sve oko sebe na humorističan način

Karla Mikez i Jelena Milić,

7.a

Stefano Čiča i Bruno Kovačević, 8.b



Ana Bogdanić, 2.e



Lucija Križan, 1.d

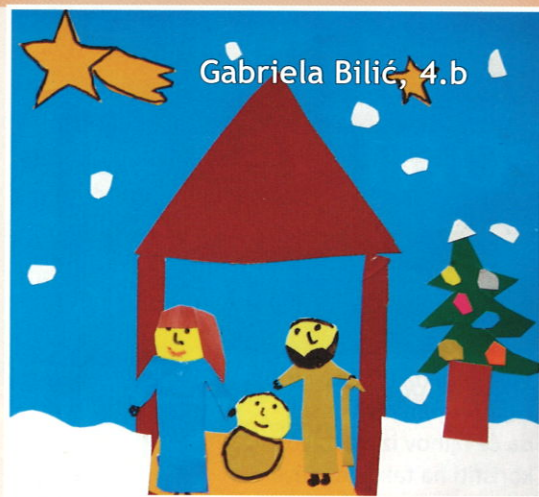


Erduan Velu, 4.c

Flekica

U bakin kutić,
došao je psić.
Ime joj je Flekica
jer je puna pjegica.
Ima duge uši,
stalno nešto njuši.
Budući da nema bracu,
voli jednu macu.
Kada maca kaže: *Mijau*,
on njoj kaže: *Vau, vau*.

Jan Jukić, 2.b



Gabriela Bilić, 4.b

Dječji dan

Za Dječji dan djeca usnu u san.
Sanjaju zvjezdice, leptiriće, sunce
i razne stvarčice.
Sanjaju cvjetice i bubamare.
Probude se, vide lijep dan i... izađu van!

Kiara Barišić i Iris Bogunović, 2.b



Anja Guberac, 1.b

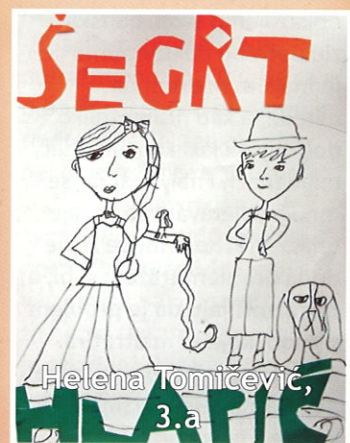
Jesen

S prvim danima škole odvažno smo zakoračili u jesen. Ljeto se, pomalo uvrijeđeno, povuklo pred prvim maglama i prohladnim jutrima.

Ipak, za mene jesen nisu samo kiše i vjetar u golim krošnjama, već eksplozija boja, mirisa i okusa, kojim nas jesen daruje u rujnim danima. Svaki kutak naših parkova, vrtova, voćnjaka i vinograda slavi njenu darežljivost. Otežale grane voćaka mame naše poglede, krošnje stabala plamte na suncu, a u travi se kotrljaju prvi kesteni, orasi, lješnjaci.

Nastojim upiti sve ove slike, sačuvati toplinu njezinih sunčanih ruku i prštavi sjaj rose u travi. Tako ću lakše pretrpjeti tmurne i sive dane koji nas očekuju.

Karmela Starčević, 4.a



Helena Tomičević,
3.a



Karmela Starčević, 4.a



Lea Funarić, 3.b

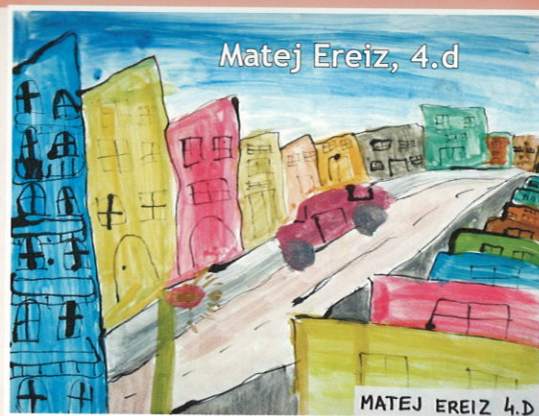


Leo Liović, 2.d

Jesensko jutro

Jednog jesenskoga jutra probudio sam se i pogledao kroz prozor. Vidio sam rumeno nebo puno ptica koje cvrkuću. To me toga jutra razvedrilo. Toga jutra sam se osjećao toplo oko srca. Gledao sam nebo, slušao cvrkut ptica i šuštanje lišća. Vjetar je puhao, a sramežljivo sunce se sakrilo iza oblaka. Samo sam još htio gledati. Ali sam se žurio u školu. Od toga dana svakoga jutra gledam jesen.

Hrvoje Simić, 4.b



Matej Ereiz, 4.d

MATEJ EREIZ 4.D



Mia Čondić, 1.d

Sv. Nikola

Kad ulicom noćas prođeš, zaviri u prozor moj.
U čizmicu nalaštenu, tiho stavi poklon svoj.
Ne mogu te čekat' više jer mi oči sklapa san.
Za dar hvala!

I još nešto: sretan ti imendan!

Lea Funarić, 4.b

Pahuljičin prvi let

Jednoga hladnoga jutra pahuljica Pahulja je išla na prvi let s drugim pahuljicama. Tamo su bile njezine prijateljice Pahuljica i Johuljica. Išle su na pripreme za let. Učile su o opasnostima u nebu kao što su ptice koje te mogu pojesti, smog koji te može zaprljati...

Poslije priprema skočile su s oblaka i putovale prema zemlji. Vrtile su se na nebu i igrale se.

Zaustavio ih je smog pokraj New Yorka. Pahulja i njezine prijateljice su zaprljale haljinice. Pale su na snjegovića. Djeca su bila u blizini i čula plač. Utješila su pahuljice i dala im nove haljinice. Igrali su se do kraja zimskoga života.

Sara Fajgl, 4.c



Antonela Orkić, 3.e



Zdeslav Prskalo, 2.a



Lucija Kovačević, 2.c



Nika Bertolović, 3.b



Saša Šurlan, 3.c

SASA ŠURLAN 3.C

Odijevanje pasa

Što danas obući psu

Nekada je pas bio „čuvar“ kuće. A sada? Otprilike je kao član obitelji. Dok se pas tretirao kao čuvar, njegovog vlasnika baš i nije zanimalo treba li psu obući jaknu ako mu je hladno ili staviti naočale da ga zaštite od sunca. Danas u 21. stoljeću psi dobivaju izniman tretman od svojih vlasnika. Neki kažu da je pas najbolji

čovjekov prijatelj, a nekima je i više od toga. Čak se i u promjenama u jeziku to osjeti: u engleskom se za životinje govorilo IT, a sada HE ili SHE.

Što reći o odijevanju kućnih ljubimaca? Ljudi misle da je to jako glupo, da se tako zlostavljaju životinje. Životinjama je takva odjeća neudobna, nepotrebna. Drugi misle da

je to jako zabavno i fora. Moj stav prema tome je da se s tim ne treba previše igrati. Čemu vjenčalice, čarape, sunčane naočale i ukosnice za pse??? Odijevanje podržavam jedino u slučaju kada je životinja mala i nema dovoljno dlake kako bi joj bilo toplo po zimi ili da treba nositi odjeću zbog zdravstvenih razloga. Ako

nemamo još neki određeni stav o tome, vjerojatno bismo se trebali raspitati o dobroj i lošoj strani mode za životinje. U tom slučaju stranica The Blue Dog www.thebluedog.org/en/ je vrlo korisna za odgovore na neka naša pitanja poput ovoga.

Ina Kauzlarić, 5.b



Oduševljeni posjetitelji



Posjećena izložba

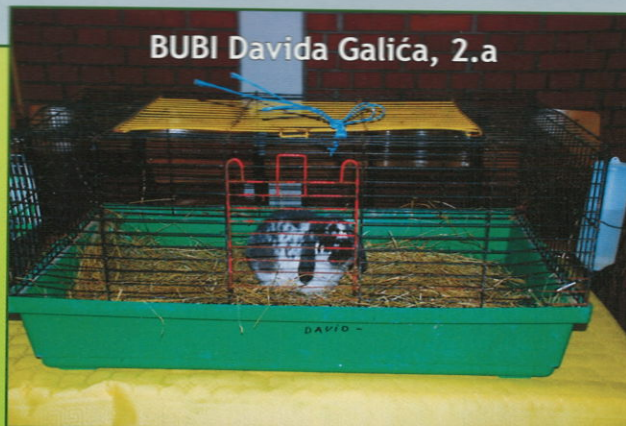
Zekani, hit ljubimci u našoj školi

Naše najdraže maze

Uočivši kako su zečevi ovogodišnji najpopularniji kućni ljubimci, razgovarala sam sa zekoljupcima Ivonom Funarić (4.a), Mislavom Prskalom (5.d) i Helenom Zubak (7.c) kako je imati zeca za ljubimca. Imena njihovih ljubimaca su: Pahuljica, Rita i Michael. Ivoni je trebalo da se sjeti imena svoje zečice, a onda je rekla da je to zato što se ona baš i ne odaziva na svoje ime. Njezin je kum živio na selu pa im ju je dao. I Helena je bila kod tetke na selu koja je imala zečeve i namolila roditelje da ga povedu kući. Mislavova obitelj je

htjela imati ljubimca koji ne stvara gužvu, ne treba prevelik prostor, a mogu ga držati vani. Tako su se odlučili za zečicu Ritu. Svi svoje zekoslave drže u kavezu, hrane ih starim kruhom, voćem, povrćem, a uz hranjenje Helena dodaje da je obvezno i maženje s Michaelom. Podjednako ih vole i njihovi roditelji. Da ste mogli vidjeti Ivonin izraz lica kada smo je pitali je li ikada jela zeca!!! Zgrozila se. Nas je nasmijao odgovor Mislava: *Jesam. Fin je. Vjerojatno ćemo pojesti i ovog zeca!*

Sara Galić, 5.b



BUBI Davida Galića, 2.a



KIKI Karla Sudića, 2.b



MAŠA Ane Pavelko, 2.b



MRVICA Fabijana Pitlovića, 2.b



ČUPKO Magdalene Sučić, 2.b

Ekolozi organizirali izložbu kućnih ljubimaca

Bučna i mirisna izložba

Što vam prvo padne na pamet kada čujete riječ izložba? Likovni radovi, zar ne? No u četvrtak 3. listopada 2013. na školskim hodnicima se pročulo da je u školskoj blagovaonici postavljena zanimljivija izložba – izložba kućnih ljubimaca. Vrijedno su je

organizirali i taj se dan brinuli o životinjama naši ekolozi. Postavili su je povodom Svjetskog dana životinja. Bilo je tu ribica, ptica, kornjača, ali nismo mogli ne primijetiti da su najbrojniji kućni ljubimci ove godine zečevi.

Iskra Galzina, 7.b

Oni su imali hrabrosti

Ni ove godine nam ne nedostaje ljepotana i ljepotica u školi, no kad se pojavimo s fotoaparatom na školskim hodnicima, mnoge treba duuuuuugo nagovarati da pristanu na fotografiranje za modnu stranicu. Ove godine se seke Kauzlarić osvrću na modni duh škole.



1 U nijansama sive boje učiteljica Ivana fura trendove nove

2 Nastavnica Melita u sjaju punom hoda, to je prava Vivienne Westwood moda

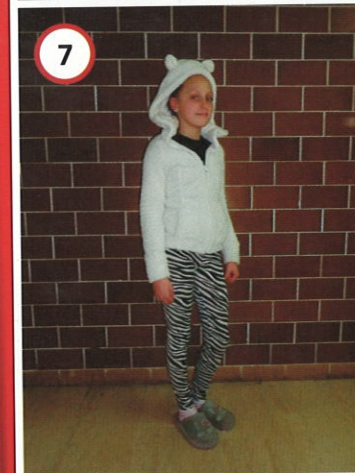
3 Učiteljica Andrea iz Malog Pariza u Chanelovom outfitu



4 Zelena i plava po školi se nose, dječaci se njima ponose

5 Sportski look dok na školskom hodniku vlada muk

6 Crna djevojčica i plava suknjica - suvremena Snjeguljica



7 Kad nosim zebrin print, uvijek sam spremna za dobar šprint

8 Super Mario lik u još jednoj akciji, da Nino bude šik

9 Vintage kreacija, vrlo romantična odjevna kombinacija



10 Pippa Middleton je tek moja blijeda dvojnica

11 Točka, zarez, crtica; baš sam zgodna curica

12 Leptir mašna i zlatni osmijeh: novi i bolji George Clooney

Ina i Barbara Kauzlarić

Naši djelatnici od djetinjstva u folkloru

Profesionalni bećari i bećaruše

Kada bi u nastavnom planu i programu bilo više sati plesa, pjesme, i to one iz naroda, utemeljene na tradiciji naše Slavonije, naša bi škola već imala izvrsne,iskusne učitelje i učiteljice. Oni se folklorom bave još od osnovne škole. Sami ćete morati otkriti, tj. spojiti njihovu fotografiju i odgovor zašto i dan danas plešu ili sviraju i pjevaju te što slavonsko najradije pojedu i popiju.

1 - Plešem u KUD-u *Kupina* od 3. r. osnovne škole jer volim zabavu i društvo. Inače slušam domaću glazbu, i to ponajviše rock. Najradije se zasladim pogačom s rebarcima, a nazdravim višnjecem.

2 - Plešem u KUD-u *Eugen Kumičić* u Malom Parizu. I to, od djetinjstva, s prekidima. Zašto? Kad tambura zasvira, srce mi zaigra. Od slavonskih delicija biram grah i šunku, a volim i slavonske voćne napitke, posebno od šljive.

3 - Plešem u KUD-u *Kupina* iz Kupine čiji sam ujedno i predsjednik. Uvijek sam uživao u starinama i starim stvarima koje su se nalazile na tavanima i u starim kućama, te sam se tako malo –pomalo upoznao sa starim pjesmama, plesom, običajima te još od osnovnoškolskih dana završio u folkloru, na pozornici.

Najdraže slavonsko jelo su mi sataras i pogačice od čvaraka, a piće? Uuuu, šljivovica.

4 - Plešem u KUD-u *Eugen Kumičić* u Slavonskom Brodu zato što je zabavno, zato što se volim oblačiti u nošnju, a najviše zbog društva koje je uvijek spremno na ples i pjesmu, i odličnu zabavu. Plešem od 1989. g. Od slavonskih delicija biram *kulin* i *gemišt*, premda je za grlo najbolja rakija. Ma, najbolja je kombinacija *gemišta* i *rakije*!

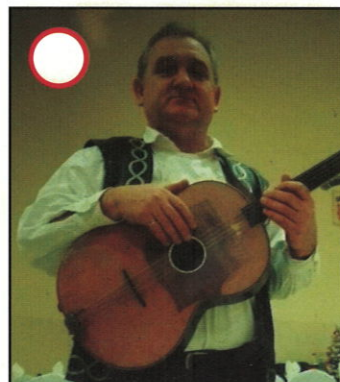
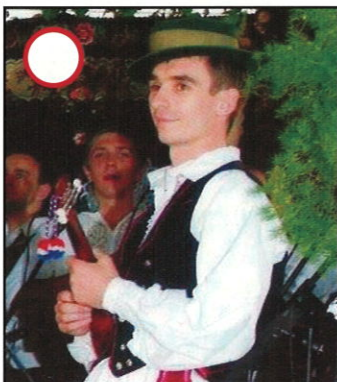
5 - Sviram u *Brodskom tamburaškom orkestru* da bih na koncerte mogao zvati prijatelje koji neće doći. Sviram od 5. razreda osnovne škole. Mama je oduvijek podržavala moje sviranje. Bude joj jako drago kada se maknem iz kuće. Ako moram birati, od slavonskih jela mi je

najdraža slanina, a od pića čobanac.

6 - Počeo sam svirati u srednjoj školi, a dobio sam poziv za vođenje tamburaškog sastava i tako sviram već 23 godine. Sviranje mi predstavlja zadovoljstvo. Jako volim tamburu i tradiciju. Osim tamburaške, volim i dobru domaću pop glazbu, staru pop glazbu (sedamdesete) i klasičnu. Što je za mene čista klasika od slavonskih jela i pića? *Sarma*, dobro vino i dobar sok od jabuka.

7 - Danas sviram u tamburaškom sastavu *Širok šor*. Počeo sam svirati s 10 g. kod *Nikole Novosela*, pa nastavio u *FAB-u*. Jednostavno je odgovoriti zašto. To najviše volim. Volim slušati sve, osim turbo folka. Za slavonski ručak biram *sarmu* i *šljivovicu*.

Dora Kožul, 7. b



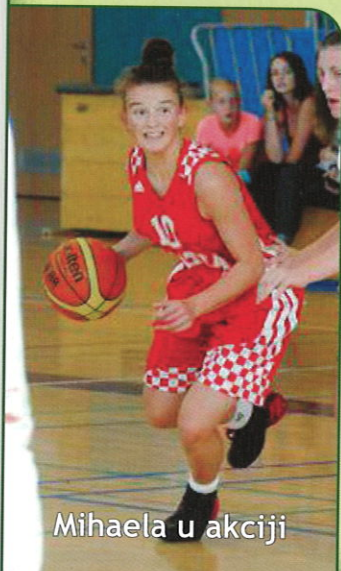
Odgovori: 1 - Danijela Blekić, 2 - Draženka Vidaković, 3 - Blaž Šokčević, 4 - Ivana Merkle, 5 - Mirko Kruljac, 6 - Nikola Novosel, 7 - Danijel Matanović

Igrala sam za reprezentaciju Hrvatske u košarci

Kad ti je stalo do nečega, možeš sve

Biti pozvan u reprezentaciju je nešto prekrasno! To znači da sam među najboljim curama u Hrvatskoj

S još 16 djevojaka bila sam pozvana na pripreme



Mihaela u akciji

košarkaške kadetske reprezentacije RH u kolovozu 2013. u Tuheljske toplice. Trenirale smo dva puta dnevno. Bilo je naporno, ali kada ti je stalo do nečega, možeš sve! Nakon 10 audicijskih treninga, upala sam u dvanaestorku koja je već sutradan putovala u Sloveniju.

U Slovenj Gradecu se 17.- 20. kolovoza 2013. održavao međunarodni turnir za mlađe kadetkinje *Slovenia Ball*. Nama je bilo važno samo kako pobjeđivati i osvojiti dobro

mjesto.

Prvu smo utakmicu igrale

protiv Slovenije. Bile smo željne igre, a i bilo je mnogo straha. Dale smo sve od sebe i pobijedile s petnaest bodova razlike. Drugi dan odigrale smo dvije utakmice. Prvo smo pobijedile Izrael, a poslije podne je bila utakmica s Mađarskom koju smo izgubile jer smo bile već umorne. A i one su dosta jake. Na kraju su Mađarice bile prve pa smo se time utješile. Treći dan je bila utakmica s Italijom koju smo mislile pobijediti, ali opet poraz! Trener Ivica

Molnar je bio jako ljut jer smo katastrofalno ušle u utakmicu i nismo bile agresivne.

Posljednji dan turnira Hrvatska je igrala za 3. mjesto protiv Španjolske. Dale smo baš sve od sebe, a kad se srce ostavi na terenu, naravno da je pobjeda neizostavna. Na turniru je Mađarska osvojila 1. mjesto, Italija 2., a mi 3. mjesto. Dobile smo pehar, trener je bio ponosan, a ja ću zauvijek pamtititi sve te utakmice u dresu reprezentacije moje države.

Mihaela Lazić, 17 d.



Predstavljamo našu osmašicu, a vrsnu kajakašicu Vanesu Tot

Moj san - predstavljati Hrvatsku na Ol

Vanesa Tot iz 8.e, kajak-kanu trenira već četiri godine, a osvajala je od 1. do 16. mjesta na svjetskim prvenstvima. Trenutno ima 98 medalja

U početku joj je to bio samo hobi dok se nije rasplamsala prava ljubav prema kajak. Kajak ju je privukao prvenstveno zbog ljubavi prema vodi, želji za avanturama, putovanjima i upoznavanjem novih prijatelja. Trenutno trenira u KKK *Marsonia*, a nakon osnovne škole razmišlja o odlasku u Zagreb. Svakodnevni treninzi i mnoga natjecanja tražili su odricanja od mnogih drugih stvari. U početku joj je bilo jako teško jer se morala organizirati i prilagoditi školskim obvezama i treninzima, ali s vremenom je naučila i shvatila što su joj prioriteti i što stvarno želi. Naravno, uvijek je bilo

i bit će onih nastavnika u školi koji to neće tolerirati, ali i onih koji će to cijeniti i koji sa zanimanjem postavljaju pitanja vezana za neka važna natjecanja. Unatoč čestim treninzima, Vanesa ne zapostavlja druženja sa sebi bitnim i dragim ljudima. Velika podrška su joj braća i prijatelji koji su na svoju sestru i prijateljicu i više nego ponosni. Ipak, najveća joj je podrška mama koja je jako ponosna na nju jer zna da daje sve najbolje od sebe. Podrška joj je jako važna, a i

najbolji trener, kako ga voli nazvati, uvijek joj ponavlja da uvijek može biti bolja i dati više od sebe kako bi postala najbolja.

Uzori su joj trener i

brojni svjetski uspješni kajakaši od kojih uči razne tehnike veslanja, ali također

i kako ostati pozitivnog raspoloženja i kada gubi. S obzirom da je veslanje dio Vanese, veslanjem se planira baviti i u budućnosti jer ne može bez svojih treninga i natjecanja koji su postali dio njezine svakodnevice. Veslanje

je, kaže, opušta. Odlično joj dođe nakon napornog dana kada ne zna kako se *ispuhati*, a i bar na trenutak zaboravi na ostale brige. Najveći joj je san otići na Olimpijske igre. Sve je moguće onome koji vjeruje. Vanesa poručuje da nikada ne treba zaboraviti klub u kojem je sve počelo, onaj koji je od tebe napravio prvaka. Ni ona nikada neće zaboraviti svoj KKK *Marsonia* u kojemu je naučila sve što sada zna, a i s njim je dospjela do svjetske titule i predstavljanja svoje države. A nema ništa ljepše od toga, zar ne?

Antonela Krijan, 8.b



Pokrenuli se i dobili upalu mišića

Budući da danas živimo sjedilačkim tipom života, studenti Kineziološkog fakulteta u Zagrebu s dekanom Igorom Jukićem osmislili su projekt *Pokreni*

se. Zajednički su vježbali s građanima tijekom 2013. diljem Hrvatske, a kao šećer na kraju ostavili su Slavonski Brod. Nimalo neobičan izbor kad se

podsetimo da je dekan Jukić Brođanin o kojemu smo ranije pisali kao *dečku iz naših mihanovićevskih klupa!*

Mi, novinari 30. studenoga 2013. našli smo se u dvorani Vijuš s još stotinjak Brođana s namjerom da se malo oznojimo i okrenemo zdravijoj budućnosti. U kratkom predavanju naučili smo da su **tri glavna pravila o prehrani jesti: uravnoteženo, raznoliko i umjereno**, a voditelj programa, Mario Anić-Kremić istaknuo je da je **preporuka Svjetske zdravstvene organizacije vježbati 4 do 5 puta tjedno umjerenim intenzitetom**

Biotrening
Sportska priča 2013.
POKRENI SE!
Vježbajte s nama!



OSIJEK
Sporočak: Miroslav Banić / Gradski vrt
Sutorna 12.10.2013. / 10.00 sati

KRAPINA
Dječji klubovi: Miroslav Banić / Gradski vrt
Sutorna 25.10.2013. / 11.00 sati

KARLOVAC
Sporočak: Miroslav Banić / Gradski vrt
Sutorna 16.11.2013. / 11.00 sati

VARAŽDIN
Sporočak: Miroslav Banić / Gradski vrt
Sutorna 23.11.2013. / 11.00 sati

SLAVONSKI BROD
Sporočak: Miroslav Banić / Gradski vrt
Sutorna 30.11.2013. / 11.00 sati

Kako naši novinari zabušavaju



S trenerima

30 minuta ili 3 puta tjedno žustrim intenzitetom 20 minuta. A onda je počeo prilično naporan, ali u šašavom društvu novinara i vrlo nasmijan trening!

Kažu da bolestan čovjek ima samo jednu želju - ozdraviti. Da ne bismo došli u takvu situaciju, POKRENIMO SE i počnimo misliti na svoje zdravlje.

Doris Marić, 7.d

U studiju tijekom snimanja emisije SBTV-a Sport plus

Tišina, snima se

Kako se našoj urednici Doris ostvarila želja da prati snimanje televizijske emisije uživo

Svi smo mi barem jednom gledali neku emisiju na TV-u pritom se pitajući kakav je osjećaj biti u studiju ispred kamera? Meni je oduvijek bila želja posjetiti televizijski studio u kojem se snima emisija. Mislila sam da je to pomalo smiješna

zamisao sve do nedavno kada mi je Leonarda Šebalj, kći brodskog sportskog novinara Josipa Šebalja (također i naša novinarka), predložila da zajedno s njom odem i gledam snimanje sportske emisije koju uređuje i vodi njezin tata na Slavonskobrodskoj televiziji.

Bila sam uzbuđena i znatiželjna. 9. prosinca 2013. s Leonardom i njezinim tatom Josipom popela sam se na peti kat gdje se nalazi njegov

ured, ali i svi ostali uredi i studiji SBTV-a. Ostavile smo stvari i dok je njezin tata razgovarao sa svojim gostima prije emisije, meni je Leonarda pokazala studio gdje se snima „Nedeljom zajedno“, glavnu prostoriju gdje se sve montira, prostoriju gdje se samo čitaju tekstovi te studio gdje se snimaju „Dnevnik“ i „Sport plus“. Osim toga, još mi je pokazala i njihovu kuhinju te „šminkeraž“ gdje smo se najviše i zadržale! Tamo smo se slikale, malo šminkale, frizirale sve dok njezin tata nije ušao i rekao: „Cure, počinjemo!“. Tada sam bila sretna, ali i nervozna. Leonarda mi je rekla da ugasi zvuk na mobitelu jer je to emisija uživo. Kako me uhvatila

trema, odlučila sam ugastiti cijeli mobitel! Nama su namjestili dvije stolice pokraj kamere tako da smo sve vidjele, ali nas kamera nije mogla snimiti. Bile smo tihe. Emisija se sastojala od dva dijela; u prvom dijelu su govorili o stolnom tenisu i bila su dva gosta, a u drugom dijelu su govorili o kajak-kanu klubu. Ugođaj za vrijeme emisije je bio opušten i mislim da se gosti nisu previše obazirali na kamere, nego su samo normalno razgovarali sa voditeljem.

Nakon emisije svi smo se pozdravili i uputili se kući. Ovo mi je bilo nezaboravno iskustvo, a Leonardin tata mi je rekao da mogu doći opet!

Doris Marić, 7.d

Na Slavonskobrodskoj televiziji



VICEVI

ŠKOLSKI BISERI

Doveo Ivica djeda na roditeljski sastanak, a pita ga učiteljica: "Ivice zašto si doveo djeda na roditeljski sastanak?" A Ivica će: "Zato što jedino on slabo vidi."

Učiteljica: "Kada kažem da sam bila lijepa, to je prošlo vrijeme, je li tako Ivice?"

Ivica: "Da, učiteljice, tako je."

Učiteljica: "Ali, ako kažem da sam lijepa, onda je to, Ivice, što ??!"

Ivica: "Onda je to šala, učiteljice!"

Sjedne učiteljica slučajno na Ivičine naočale.

"Jao, oprost, Ivice, slučajno sam sjela..."

"Nema veze, nagledale su se one i većih katastrofa!"

Pričaju dva štrebera.

"Čuj, starci su mi otputovali, imam praznu kuću."

"Blago tebi, možeš učiti naglas."

Pitaju Pericu koji mu je najgori predmet u školi. Kaže on: "Dnevnik!"

"Zašto internet neće nikad moći zamijeniti novine?"

"Pa kako internetom ubijati muhe?"

Što kaže haker kad mu oslabi vid?

"Slabi mi grafička."

"Koja je najgora kazna štreberu?"

"Nema učenja mjesec dana!"

Umrla dobra baka i završila u raju. Čim je stigla, Bog joj kaže:

"Draga bako, budući da si bila tako dobra,

ispunit ću ti jednu želju."

"Jo, Bogek moj dragi, ja bih ti najviše na svijetu htjela biti živa."

I Bog je stavi u toplomjer.

Pita učiteljica đake:

"Znate li što je faraon?"

Javi se mali Perica:

"Učiteljice, ja znam."

Učiteljica će na to:

"Dobro, Perice, objasni nam."

Perica počne objašnjavati:

"To je od riječi FARATI: faram ja, faraš ti, FARA ON."

Wayne Rooney ulovi zlatnu ribicu.

"Pusti me i ispunit ću ti tri želje."

"Želio bih driblati kao Messi, pucati kao Ronaldo i trčati kao Usain Bolt."

I ribica ga pretvori u Ivicu Olića.

BOŽJE ZAPOVIJEDI

Učenik nabraja 10 Božjih zapovijedi i kaže: Prva Božja zapovijed: ne ukradi kol'ko ne možeš ponijet'."

PROMJENA ADRESA

Nastavnica: "Ima li promjena adresa u razredu?"

Učenik: "Ja sam promijenio sobu."

IZOSTANAK

Nastavnica: "Gdje si ti prošli sat razrednika?"

Učenik: "Jo, nastavnice, nisam se osjećao baš najbolje"

Nastavnica: "Bila je mama na informacijama i rekla je da si zaboravio."

VRIJEME ZIMI

Učiteljica: Kakvo je vrijeme zimi?

Učenik: Zimi je hladno, pada snijeg, a može biti i oblačno, kišovito i SUNČOVITO.

ISPRIČNICA

Učenik: Učiteljice, Marko je jaaako bolestan i neće doći u školu cijeli tjedan jer ima upalu MIŠIĆA. (pluća)

ZBRAJANJE

Učiteljica: Što je zbrajanje?

Učenik: Zbrajanje je računska TEHNOLOGIJA!

KAZALIŠNI BONTON

Učiteljica: Ponovimo kako ćemo se ponašati u kazalištu!

Učenik: Ja ću se za kazalište jako lijepo obući. Bit ću pravi gospodin! Imam odijelo i košulju, ali imam malo problema s kilama, ne mogu ništa zakopčati... ☹

ODIJEVANJE ZIMI

Učiteljica: Kako se odijevamo zimi?

Učenik: Zimi se odijevamo toplo i... SLJEOVITO! (slojevito)

LJUDI I ZIMA

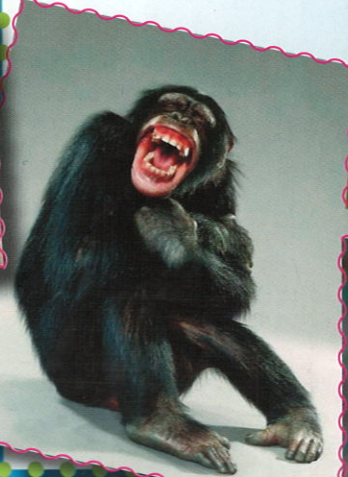
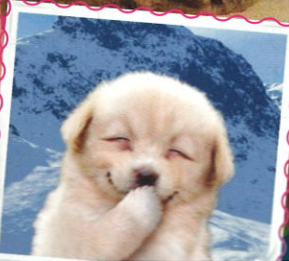
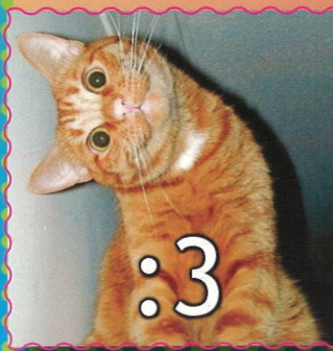
Učiteljica: Što ljudi rade zimi?

Učenik: Ljudi zimi UŽIVAJU.

ADVENTSKI VIJENAC

Učiteljica: Znate li zašto su na adventskom vijencu četiri svijeće?

Učenik: Zato što postoje četiri... GODIŠNJA DOBA!



Pusti, pusti modu

Šminkanje i djeca zabranjena su kombinacija u prostorima škole. Svima svake godine pročitano pravilo. Pridržavaju li se svi toga pravila? Pa i ne baš.

U današnje vrijeme se u gradovima prebrzo odrasta, djetinjstvo izgleda traje dok ne prohodamo, a kad uspijemo prohodati, ostavljamo sve iza sebe. S kretanjem u školu druženja

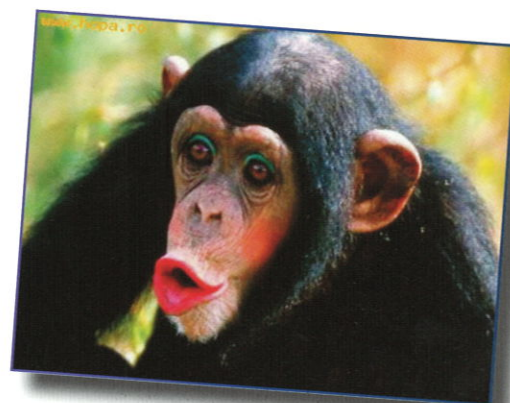
s prijateljima su učestalija. Neke se osobe tada počnu sve više isticati. Postaju popularni, dobrog izgleda, lijepe odjeće. A mi bismo ostali za njima kao guske u magli. Te osobe počnu prve sa šminkanjem, bojanjem kose, stavljanjem umjetnih noktiju... Trebaju pažnju drugih ljudi, stoga je svojim izgledom i privlače. Djevojke u višim razredima

znaju imati dečke starije od sebe. To je razlog zašto ne smiju izgledati *djetinjasto*! Onda krenu šaputanja na hodniku, nekad zbog izgleda, nekad zbog ponašanja. Tu i tamo čuje se da je netko poslan u wc da skine šminku ili kući da se pristojno obuče. A zbog čega sve to?

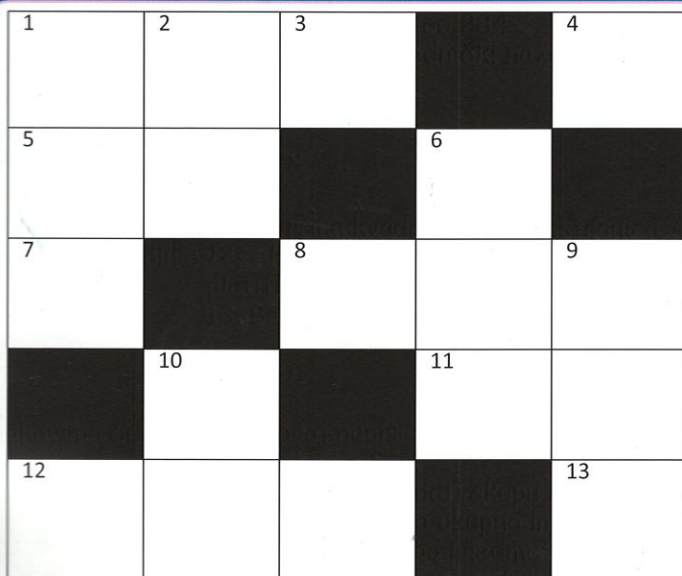
Je li potrebno djetinjstvo mijenjati za odraslu dob

do koje ćemo i tako doći? Vršnjaci, nemojte raditi nešto što vi ne želite samo da udovoljite svome društvu! Roditelji, pogledajte svoju djecu kakva odlaze u školu (a poneki i što skrivaju u torbi kako bi se presvukli)!

Tena Starčević, 7.b



Matematička križaljka



VODORAVNO:

1. Koliko stupnjeva ima puni kut?
4. Najveći zajednički djelitelj brojeva 18 i 24.
5. Izračunaj površinu učionice ako joj je širina 5.5 m, a duljina 8 m.
6. Prost broj veći od 5, a manji od 10.
7. Rješenje jednadžbe $6x - 25 = 23$.

8. Koliko je 50 % od 284.
10. Najmanji zajednički nazivnik razlomaka

$$\frac{3}{4}, \frac{1}{2}, \frac{5}{8}$$

11. Površina kvadrata čija je stranica 7 cm.
12. Ako je jedna SMS poruka 0.29 kn, koliko ćeš platiti 1000 poslanih poruka.
13. Broj s kojim NE dijelimo.

OKOMITO:

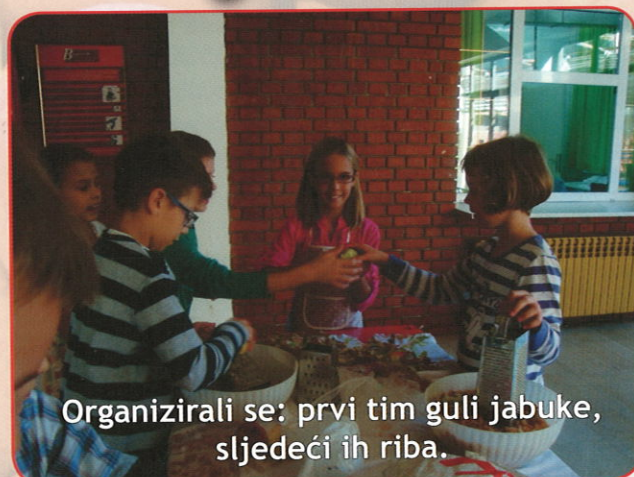
1. Zadani broj napiši arapskim znakovima CCCXLVIII.
2. Kvadrat broja 8.
3. Koji broj treba dodati skupu N da bi dobili skup N_0 ?
4. Ako iz 14 predmeta ukupno imaš 84 ocjene, koliko je to prosječno ocjena po predmetu.
6. Izračunaj obujam geografskog atlasa čije su dimenzije 31, 1 i 24 cm.
8. Broj koji nije ni prost ni složen.
9. Koliko je centimetara u 2 m i 9 dm?
10. Ako od pravog kuta oduzmeš jedan stupanj, koliko stupnjeva dobiješ.

Izradili: Dodatna, 7.r.

Vrhunska savijača od jabuka 3.b



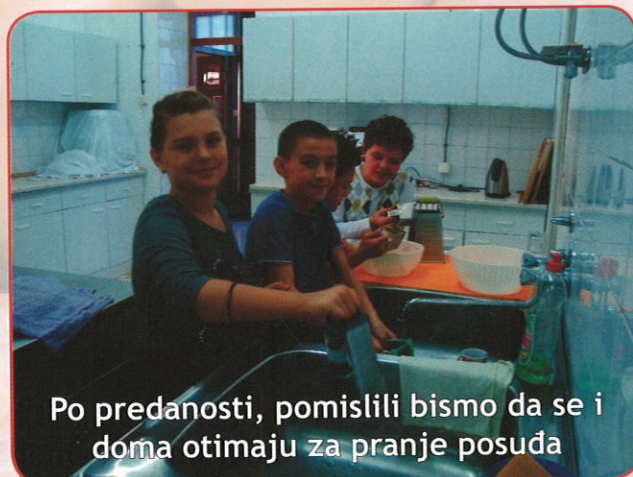
Na Dan jabuka odlučili bekavci napraviti savijaču od jabuka!



Organizirali se: prvi tim guli jabuke, sljedeći ih riba.



Ovaj je ribež oštriji.
Pusti meni da je naribam!



Po predanosti, pomislili bismo da se i doma otimaju za pranje posuda



Najsnažniji su dobro iscijedili naribane jabuke



Zatim su stavljali jabuke na pripremljene listove



Naravno, sad bi i ovaj učitelj jeo našu štrudlu!?



Kad je slavni kuhar Rudolph čuo za njihovo umijeće, pozvao ih je u svoju emisiju

Pripremali i savijaču i fotostrip 19. listopada 2013. uoči Dana jabuka:

učenici 3. b
i učiteljica
Daniela Krijan